

E-8

896

ΑΛΕΚΣΙΣ

**Ι ΕΛΙΝΙΚΗ ΜΠΥΡΖΥΑΖΙΑ
ΣΤΟ ΕΝΙΕΟ
ΑΝΤΙΣΟΒΕΤΙΚΟ ΜΕΤΟΠΟ**

ΕΚΔΟΣΙ „ΚΟΜΥΝΙΣΤΙ“
ΡΟΣΤΟΒ-ΔΟΝ 1931

E-8
896

ΑΛΕΚΣΙΣ

Ι ΕΛΙΝΙΚΙ ΜΠΥΡΖΥΑΖΙΑ
ΣΤΟ ΕΝΙΕΟ
ΑΝΤΙΣΟΒΕΤΙΚΟ ΜΕΤΟΠΟ

Г.П.Б-на обяз. экз.
Лингр 1931 год
Акт № 458

ΕΚΔΟΣΙ „ΚΟΜΥΝΙΣΤΙ“
ΡΟΣΤΟΒ-ΔΟΝ 1981

АЛЕКСИС

**Греческая буржуазия в едином
антисоветском фронте**

Издание греч. из-ва „Коммунистис“

Ростов-Дон 1931

Уполн. Крайлита № 876

Ст. ф. Б5 125 x 176

Тир. 3000

Ростов-Дон. Тип. Греческого Изд-ва „Коммунистис“ Заказ № 219

Ι ΕΛΛΑΔΑ ΣΤΙΝ ΠΡΟΤΙ ΣΤΡΑΤΙΟΤΙΚΙ ΕΠΕΜΒΑΣΙ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΣΟΒΕΤ

Πριν δώδεκα χρόνια, το Γενάρι το 1919, ο Βε-
νιζέλος—Πόλεμος ο ίδιος αφτος μα'οθαμένος δίμιος τον
εργατον κε τον άλλον εργαζόμενον τις Ελλάδας, ο ίδιος
αφτος πυ ετιμάζι σιμερα λισταζμένος κενύργια μακελια,
έστισε στι Ροσία στρατο κε στόλο για να πνίξει τι
Ροσικι επανάστασι μέσα στο έμα.

Στις 21 το Γενάρι, το πρότο ελινικο σίνταγμα
απο 3000 στρατιότες αποβιδάζονταν στιν Οντέσα. Ιστε-
ρα ακολούθισαν νέα κε νέα σιντάγματα, διο μεραρχίες,
πυ ανέλαθαν να «επαναφέρουν τιν τάκσιν» στιν Οντέσα,
το Νικολάεφ, τι Χερσόνα, τι Σεβαστύπολι, Σινφε-
ρόπολι. κλπ. κλπ.

«Ι Ροσία, έγγραφε στιν ιμερισία διάτακσι πυ απέ-
φθινε προς τον ελινικο στρατο ο αρχιγος τις Υκρανικισ
Εκστρατίας, ι Ροσία στιν οπία οφίλυμε τόσα αρχίζοντας
απτι Μεγάλι Εκκατερίνι, έχι ανάνκι τόρα απο τι βοίθια
το πολιτιζμένυ κόσμυ, κε ανάμεσα στυς άλλυς κε τις
Ελλάδας. Θα φέρυμε στο Ροσικο λαο τιν τάκσι κε τιν

εδδεδυμονία τις εσωτερικis ιρίνis. Θα κsoφλίςουμε το παλιό-
μας χρέος μπροστα στι Ροσία, τι δυνατι κε φιλελέφθερι
Ροσία τον παλιον κερον»¹⁾).

Ι Ελινικι μπουρζουαζία θα έφερνε τιν τάκσι κε τιν
ισιγία στο Ροσικο λαο κε θα εκsoφλύσε το χρέος-τις
προς τι φιλελέφθερι Ροσία το κνύτο κε εις Σιβιρίας!
Χριάζονταν αλίθια ι ανέσχιντι κινικότιτα ενος ακσιομα-
τικυ τις ελινικis μπουρζουαζίας για να ιποθουν τέτια
πράγματα.

Στιν πραγματικότιτα ι νεαρα Ελινικι μπουρζουαζία
πυ ίστερα απο τι γίκι το εβροπαικυ πολέμυ έδλεπε
μεθιζμένι να ανίγουν τα φτερά-τις προς όλες τις μεριες
του ορίζοντα, θιάστηκε να εκστρατέψι μαζί με τυς Γάλυς
κε Ανκλυς ιμπεριαλιαστες ενάντια στι ροσικι επανάστασι
για να τιν τσακίσι, για να κsαναφέρει το καθεστος τον
τσιφλικάδον κε τον καπιταλιστον, το καθεστος τον ελί-
νον εμπόρον, τραπεζίτον, εργολάβον μεγάλον κε μικρον
επιχιρίσειον (πατριάτσικον) τον σπεκυλιάντον, κε τον
κυλάχον πυ λίστεθαν, μαζί με τυς ρόσυς σιναδέλφους-τυς,
τυς έλινες, ρόσυς, υκρανυς κε λιπυς εργαζόμενυς τις
νότιας τσαρικis Ροσίας.

Ι Ελάδα το Βενιζέλυ στιν περίφιμι σινδιάσκεπσι
του Ιασιού (17 Νοεμβρ. 1918) πυ πέραν μέρος μαζί
με το άνθος τις ροσικis αντεπανάστασις ι πρεζβεφτες τις
Γαλίας, Σαιν Ολερ, τις Ανκλίας Μπάρκλι, τις Ιταλίας
κε τον Εν. Πολιτιον τις Αμερικis, σινδιάσκεπσι στιν
οπία αποφασίστικε ι άμεσι έναρκει τις στρατιοτικis επέμ-

¹⁾ Εφ.μ. „Οντέσκι λιστοκ“ 15-28 Φεβρουαριου 1919.

βασίς, η Ελλάδα του Βενιζέλου αναφέρετε ανιχτα και απροκάλυπτα στη σχετική συμφωνία (στο 2 άρθρο) „Στρατός τις εκστρατείας θα ίνε, λεί η συμφωνία, γαλλικός και ελληνικός“. Η Ελλάδα του Βενιζέλου που θα περνε ως ανταλλάγμα εκτος απο τάλα όλα, και το βίλαέτι τις Σμύρνης (και Αϊβαλί) φιγουράριζε σαν μια απο τις δυο δυνάμεις που θα αναλάμβανε το έργο τις „ιρίνεφσις“ και τις «τάκσις» τις Ρωσίας, το έργο τις εκμιδένισις με κάθε μέσο τις επανάστασις. Δεν ίνε τυχέο ότι στις 7 του Μάρτι 1919, όταν αποδιβάζονταν ο ελληνικός στρατός στην Οντέσα και στο Νικολάεφ, στην επιτροπή για τα ελληνικά ζητήματα τις περίφιμις „Συνδιάσκεψις τις ιρίνις“ στο Παρίσι η γαλλική και ανγκλική αντιπροσώπια πρότιναν την παραχώρις τις Σμύρνης στην Ελλάδα του Βενιζέλου, παρ'όλο που τον Αβγύστο του 1917 στη συμφωνία του Λονδίνου η Σμύρνη παραχωρήθηκε απο τους ίδιους αφτους συμμάχους στην Ιταλία.

Πός έφεραν την «τάκσι» και την εσωτερική „ιρίνι“ η λιστες ιμπεριαλιστες γάλλι και η έλληνες σινάδελφί-τους στη νότια Ρωσία το 1919, θυμώντε ακόμα πολι καλά η έλληνες τις Υκρανίας και τις Κριμέας, η εργάτες, φτοχί επανκελματίες και η φτοχία αγροτιά. Με το σίδερο και τι φοτιά αγωνίστικαν να φέρουν την «τάκσι», το παλιο καθεστος η φονιάδες αφτι ενάντια στις μάζες τον εργαζόμενον.

Εκί όμως που το απέσις δολοφονικό έργο τον φονιάδον ιμπεριαλιστον και πρώτ'απόλους τον ελίνον και περνα κάθε όριο ίνε στη Χερσόνα κατα την εκένοςι τις πόλεις, ίστερα απο την ακάθεχτι προέλασι του αταμάνου Γριγόριεφ.

Στις 9 το Μάρτι το απόγευμα ο ελληνικός στρατός προτού εκενόσι τι Χερσόνα αφού λειλάτισε κε έκαψε πολλα σπίτια τον φτοχον σινικιον άρχισε να μαζέδι κατα δεκάδες τυς κατίκυσ σε μια μεγάλη αποθήκη—μπαράνκα στην παραλία. Μέσα κι κλίστικαν περισσότερι απο 2000 άνθρωπι. Στις πόρτες έβαλαν φρυυς κι ολόγιρα απο τι μπαράνκα έστισαν πολιβόλα για να εμποδίσουν την έκσοδο τον κρατυμένον. Κανένας μέσα κι δεν ίκσε-ρε γιατι τυς ίχαν κλίσι, όταν στις 8 το βράδι άρχισε κσαφνικα βομβαρδιζμος τις μπαράνκας απο τα πολεμικα καράβια απάνο στα οπία ίχε κιόλας φορτοθι όλος σχεδον ο στρατος.

Ι μπαράνκα πίρε φοτια μα όσι ζιτύσαν να γλιτόσουν φέδγοντας απο μέσα, δεχόντυσαν το θάνατο απο τα ελληνικα πολιβόλα πύταν τοποθετιμένα γίρο απο τι μπαράνκα. Μέσα στι μπαράνκα κáικαν ίσαμε 500 άντρες, γινέκες, γέρι, πεδία. Ι μπαράνκα κεόταν ίσαμε τις 12 τα μεσάνυχτα. Τιν άλι μέρα κατόρθοσαν να πιστοπίσουν τιν ταφτότιτα μόνο 95 πτομάτον. Ολον τον όλον ίταν αδινατο να καθορίσουν τιν ταφτότιτα ίστερα απτιν πирκαγια.

Νά με πιο τρόπο ι Ελληνες ιμπεριαλιστες έφεραν τιν „τάκσι“ κε τιν „εσοτερικι ιρίνι“ στις φτοχες μάζες πυ ελεφτερονόντυσαν με τιν επανάστασι απο τιν καταπίεσι! Με τέτια απέσια ενκλίματα, με τέτιες ομαδικες δολοφονίες προσπάθισαν να κσαναφέρουν το καθεστος τις εκμετάλεφσις κε τις θίας.

Ι „ίρρες“ ακσιοματικι τυ ελληνικυ στρατυ πυ άφιναν κανόνια κε τανκ κε έφεβγαν όπος-όπος μπροστα στις ασίνταχτες ανταρτικες δινάμεις τυ αταμάνυ

Γριγόριεφ, ο „ήρως“ ακσιωματικὸς Βενιζέλου δὲν ἴνε μόνο
στὶ Χερσόνα ποὺ ἀνέλαβαν ἔτσι „ήρῳκα“ νὰ φέρουν τὴν
„τάξι“ κέγοντας κατὰ εκατοντάδες ἀνιπεράσπιστος φι-
λαχιζμένους ἀνθρώπους.

Στὶ Σεβαστόπολι, στὶς 20 τοῦ Ἀπριλίου, μέρα τοῦ
Πάσχα οὐ νάφτες τὸν Γαλικὸν πολεμικὸν „Ζαν Μπαρ“
κε „Φρανς“ ἀντὶ νὰ σικόσουν τὴ γαλικὴ σιμέα τοῦ προί-
κε νὰ τὴ χερετίσουν μ' ὅλες τὶς σινιθιζμένες ἐπισιμότητες,
σίκοσαν στὸν ἴστο μιὰ κόκκινι σιμέα με τὸ σφιρο-δρέπανο
τραγουδώντας τὴ Διεθνή. Τὸ ἀπόγευμα θῆκαν στὴν πόλι
πέρνοντας μέρος στὴ διαδύλῳς ποὺ ἴχαν ὁργανόσι οὐ ἐργά-
τες τὶς Σεβαστόπολεις κάτω ἀπὸ τὴν καθοδίσκῳς τὸν κο-
μμουνιστὸν. Ἡ διαδύλῳς ἔφτασε στὴ Ναφτικὴ οἰὸ ὅταν
ἕνας γάλλος ακσιωματικὸς διάταξε τὴ διάλίσκῳς-τὶς.

Τὸ γάλλο νάφτι ποὺ κρατοῦσε μιὰ κόκκινι σιμέα κε
ποὺ τὸ φόνακε κατὰμυτρα πὸς δὲν ἱπακού, τὸν ἄφισε
στὸν τόπο με μιὰ πιστολία. Ἰστερα ἀπ' αὐτὸ ἀρχισαν
πὶρα ομαδὸν ἀπὸ τὶς ἐλινικὲς διμιρίες ποὺ ἴχαν καταλάβῳς
τὰ ἐπίκερα σιμῳς τοῦ δρόμου κε τὶς στέγες τὸν σπιτιον.
Ἡ ἐφνιδιαστικὴ αὐτὴ ἐπίθεσι με τὰ πολιδόλα κε τὰ πὶρα
τὸν ὅπλον ἄφισαν στὸν τόπο 14 πολίτες κε δύο νάφτες
σκοτομένους. Ἀπὸ τὸς πλιγομένους πόλι πέθαναν στὰ
νοσοκομῳς ἢ στὸ δρόμο τὴν ἴδια ἐκίνοι μέρα.

Ἐτσι διακίρισαν οὐ ἐλινες κε οὐ γάλλο ἱμπεριαλιστες
τὴν ἐκρί-τὸς ἱπόσχεσι νὰ φέρουν „τὴν ἐλευθερία στὸ ρωσικὸ
λαὸ ποὺ τιρανόνταν τάχα ἀπὸ τὸς μπολσεβίκους“.

* * *

Ἡ ἐλινες στρατιότες ποὺ φορτόθικαν στὰ βαπόρια
κε κυβαλίθικαν στὴ Ρωσία γιὰ νὰ τὴ „σώσουν“ ἀπὸ τὸς
μπολσεβίκους ἴχαν ἐκσαπατιθῳς, ἴχαν τιφλοθῳς ἀπὸ τὴν

ελινικι μπουρζουαζία, απ'όλα-τις τα όργανα, απο τυς ακσιοματικούς-τις. Τιφλι χτιπύσαν τυς μπουλσεβίκους κε τις άοπλες ανιπεράσπιστες μάζες, χορις να κζέρουν ότι χτιπάνε τα τακσικά-τυς αδέρφια, ότι δυναμόνουν έτσι το ματοδαμένο εχτρο κε δίμιό-τυς.

Ι έλινες στρατιότες δε θα χτιπίσουν πια τα τακσικά-τυς αδέρφια. Τα όπλα-τυς θα τα γιρίσουν ενάντια στον εχθρό-τυς πυ βρίσκετε στην Αθήνα, πυ τυς ρυφα το έμα κε στον πόλεμο κε στην ιρίνι. «Αν ι ελινικι κιθέρνις, έγγραφε στι νότα πυ τις απίφθινε ο πρόεδρος τις προσορινις εργατο-αγροτικις κιθέρνις τις Ύκρανίας στις 26 Φεβρουαρίυ 1919, νομίζι ότι ι σιμαχία-τις με τι Γαλία την απαλάσι απο την εφθίνι για την πολιτικι τις χτινόδικις θίας κατα τον εργατον κε αγροτον τις Ύκρανίας κε την προφιλάσι απο κάθε τιμορία πυ τις ακσίζι — γελιέτε. Δε θα περάσι πολις κερος κε θα σταθι μπροστα στο δικαστίριο τον ελίνον εργατον κε αγροτον . . . ».

Ι μέρα πυ θα σταθι μπροστα στο δικαστίριο τις νικιφόρας προλεταριακις επανάστασις τις Ελλάδας κάθε στιγμή κε πιο πολι πλσιιάζι. Ι ελινικι μπουρζουαζία θα πλιρόσι τότε για όλα.

Στις 5 τυ Απρίλι ι Οντέσα πέρασε στα χέρια τον Σοβετ τον εργατικον αντιπροσόπον. Στις 6 ο γαλικος κε ελινικος στρατος εκένωσε την πόλι πλιατσικολογόντας δίχος ντροπι ότι μπορούσε να κλέψει, αρχίζοντας απο ραφτομιχανες κε ασιμικα ίσαμε τραπεζομάντιλα κε μαντολίνα.

Στις 30 τυ Απρίλι κε ο τελεφετέος πια έλινας στρατιότης άφινε το έδαφος τις Κριμέας κε τραβύσε για νέες εκστρατίες στις Σανχάρις.

Η πρώτη στρατιωτική επέμβαση ενάντια στα Σοβέτ, που έσπρε τις μάζες τον εργαζομένον τις Ελάδας, ο Βενιζέλος—Πόλεμος το 1919, τέλειωσε ιχτρα κε επέσχιντα γιαφτον κε για την ελινικι μπουρζουαζία. Πόσι γίρισαν απο τις διο μεραρχίες που έστισε ο Βενιζέλος—Πόλεμος στην Υκρανία κε στην Κριμέα ποτε δεν έγινε κε οτε ίσος θα γίνει γνωστο. Η ελινικι μπουρζουαζία κέρει καλά να κρατα ριοπι τάφου στι ρελίδα τις λιστρικis—ιμπεριαλιστικis-τις ιστορίας που ριμιόθηκε με χ'λιάδες τάφους που κατάπιαν την εργαζόμενι ελινικι νεολέα.

Μαζι με τον ελινικο στρατο έφριγε κε ι ελινικι «παρικία» τον εμπόρον, τραπεζιτον, κε ρπεκυλιάντον τις Οντέσσας κε τον παραλίον τις Μάδρις θάλασσας.

Πίγαν εκι που έχουν την ελεφθερία να λιστέδουν με την προστασία του χοροφίλακα κε του δικαστι τον εργάτι κε τον εργαζόμενο αγρότι. Μαζί-τους, παρασιρμένι, ραλιρμένι απο πατριοτιρμο-ρσοβινιρμο, τιφλομένι απο την πρέρφτικι λάμψει τις καπιταλιστικis Ελάδας έφριγαν κε μερικι έλινες αγρότες, επανκελματίες του Πόντου.

Κάτο απτον ριγο τις ελινικis μπουρζουαζίας, κάτω απτιν εκμετάλεψει, την καταπίεσι κε τι ματομένι δία τις ελινικis μπουρζουαζίας καταλαθένουν πια πύ ίνε ελεφθερία, που ίνε πατρίδα, ι δικί-τους πατρίδα. Κάθε γράμα που ρτέλνετε απο κι ρτι Σοβετικι Ενοσι, ίνε κε μια κενύργια μαρτιρία γιαφτο. Κάθε γράμα που πέρνουν αφτι απτι χόρα τον Σοβέτ, απο τις μάζες εκίνες που αφυ κατανίκισαν όλες τις διρκολίες, όλες τις καταρτροφες που άφισαν πίσο-τους φέδγοντας ι λιστες ιμπεριαλιστες, χτίρουν ρίμερα νικιρόρα το ρορσιαλιρμο, ίνε κε μια κενύργια μαρτιρία για τις φτοχες εκίνες μάζες που έφριγαν

τότε στην Ελλάδα, μαρτυρία ατράνταχτη για το πό όρι-
σκετε η ελευθερία και η πρόοδος για το πό ίνε, η δικί-τους
πατρίδα.

ΝΕΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ: „ΙΡΙΝΙΚΟΣ“ ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΣΟΒΕΤ

Η καπιταλιστική Ελλάδα μαζί με τον άλλο ιμπε-
ριαλιστικό κόσμο, ίστερα από την ιχτρι αποτιχία τις
λισταζμένες στρατιοτικές επέμβασεις από όλες τις μεριες,
από τον Αρχάνκελο και τη Μάδρι θάλασσα, από τη Σιβιρία
και την Πολονία, κατά τον Σοβετ, έλπισαν στην εσωτε-
ρική εκσάντλιν, στην πίνια και το θάνατο στη Σοβετική
Ένωση, στην εσωτερική κατάπτωσι και το „κραχ-το μπολ-
σεβικικυ πιράματος“.

Η αναμονή-τους όμως και η ελπίδες-τους, ήταν φαντα-
σίες απάτιλες και μπροστα στην πραγματικότητα υποχρε-
όθηκαν να χαράκουν κενύργια γραμμή. Το Μάρτιο του
1924 η καπιταλιστική Ελλάδα επαναλαμβάνει τις διπλο-
ματικές σχέσεις με τα Σοβετ αναγνωρίζοντας „ντε γιούρε“
το σοβετικό καθεστος.

Όταν όμως το 1927 η Τσαμπερλεν και η Μπάλτων
οργανόνουν τις σιμοριακές επιδρομες κατά το Αρχος και
κόβουν τις διπλοματικές σχέσεις, η καπιταλιστική Ελλάδα
ακολουθώντας τα βίματα τον μεγάλο „Προστατόν-τις“,
προσπαθι με κάθε μέσο να δυσκολέψει τις διπλοματικές
σχέσεις με τα Σοβετ και στο τέλος να τις διακόψει.

Έτσι, τον Απρίλι του 1927 αρχίζει μια λισταζμένη
καμπάνια του πολυμένου τύπου τις μπουρζουαζίας κατά τον
Σοβετ που εξαγοράζουν τάχα με ρόβλια τους κομμουνιστες

τις Ελλάδας για να παραδώσουν τη Μακεδονία στους Βουλγάρους, και οι κιδέρνισι προτίνι επίσημα την „ἀναθεώρиси“ τον εμπορικόν συμφωνιον το 1926 με σινκεκριμένο σκοπο να ακιρόσι τις συμφωνίες αφτες και να διακόψει τις διπλωματικές σχέσεις.

Αν δεν τόλμιζε να το κάνει, ίνε γιατί, εκτος απο την αγανάχτισι που θα προκαλύσε αφτο μέσα στις πλατιες μάζες, θα ίχε σίνχρονα ως αποτέλεζμα να βαθίνι ακόμα πιο πολι τι μεταπολεμικι ικονομικι κρίσι τις Ελλάδας με τι διακοπι τον εμπορικόν σχέσεων με τα Σοβєт και με το σταμάτιμα κιρίος τις νάδλοσις εμπορικου στόλου για το εκςοτερικο σοβєτικο εμπόριο.

Η Ελινικι μπουρζουαζία δεν έφτασε τότε ίσαμε την εχτρικι προκλητικι χιρονομία τις διακοπισ τον διπλωματικόν σχέσεων με τα Σοβєт, βάζοντας σε δέφτερι μίρα τα δεφτερέδοντα προσωρινα ικονομικα σιμφέροντα που ίχε απο τι διατίρισι τον σχέσεων αφτον. Μια νέα εμπορικι σιμφωνία υπογράφτηκε με τα Σοβєт τον Ιούνιο το 1929.

ΟΛΟΤΑΧΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗ ΝΕΑ ΣΤΡΑΤΙΟΤΙΚΗ ΕΠΕΜΒΑΣΙ

Σίμερα ο πανκόζμιος ιμπεριαλισμός με επι κεφαλις την ιμπεριαλιστικι Γαλία το Ηυανκαρε—Πολέμο και το Μπριαν ετιμάζετε για μια νέα στρατιοτική επέμβασι κατa τον Σοβєт.

Η κρίσι που πνίγι τον καπιταλιστικο κόσμο ολόκληρο και η κολοσιέα πρόοδος του προλεταριακου κράτους απο την άλι μερια, η εκπλίροσι του Πεντάχρονου Σχεδίου σε 4 χρόνια, και στους βασικους κλάδους σε 3 χρόνια, το

νικηφόρο μπάσιμο στην περίοδο του σοσιαλισμού στη Σοβιετ. Ένωσι, επροχνη ακόμα πιο πιρετόδικα το διεθνή ιμπεριαλισμό στη νέα στρατιοτική επέμβασι κατά τον Σοβιετ, στην επέμβασι με την οποία ελπίζουν να εαρόσουν το φρόριο τις πανκόζμιας επανάστασις κε νάνικουν μια νέα απέραντι αγορά στον ιμπεριαλισμό που πνίγεται μέσα στην κρίσι σήμερα.

Η δίκη τις Κ.Ε. του „Βιομηχανικού Κόματος“ στη Μόσχα (25 Νοεμβρίου—6 Δεκεμβρίου 1930) απόδειξε ότι η επέμβασι δεν ήτανε κε δεν ίνε „ζίτιμα του μέλλοντος“, απόδειξε ότι την επέμβασι την ετιμάζον κε την ετίμαζαν πιρετόδικα η ιμπεριαλιστες με επι κεφαλής τη Γαλία του Πυανκαρε κε του Μπριαν. Η δίκη τις δίκις του αντεπαναστατικού κόματος, που ίσπραξε για τις υπηρεσίες -του στο Γαλικό επιτελίο κε το γαλικό Κεφάλαιο, 4 εκατομύρια ρύθλια μέσα σε ενάμιση χρόνο, απόδειξε ότι η στρατιοτική επέμβασι ενάντια στα Σοβιετ ίχε οριστι στην αρχή στα 1928 για να μεταφερθι κατόπι στα 1930.

Αν στο 1930 η επέμβασι δεν πραγματοποιιίθηκε, ε'αφτο „ιπέφθινι“ δεν ίνε η ιμπεριαλιστες. Πολες ήταν η ετίες που δεν εκιρίχθηκε ο πόλεμος κατά τον Σοβιετ στα 1930, ανάμεσα ε'αφτες στην πρότι θέση βρίσκοντε το επαναστατικό κίνημα μέσα στις ίδιες τις καπιταλιστικές χώρες που τρόμαζε τις ιμπεριαλιστικές κυβερνίσις, κε η αποδιγμένη στα γεγονότα τις „Απο Ανατολίσ“ (σιδιρόδρομοι Κίνας—Απο Ανατολίσ κατά το τέλος του 1929) δίναμι το κόκινου στρατού κε το προλεταρικό κράτος γενικά.

Η στρατιοτική επέμβασι ίχε ορισθι αργότερα το 1931, κατά τον τρίτο αποφασιστικό χρόνο του Πεντά-

χρονu Σχεδίου. Ι.Κ.Ε. το αντεπαναστατικό „Βιομηχανικό Κόμματος“ ιδοπιήθηκε σχετικά μ'αυτό και πήρε εντολές να εντίνει όσο μπορεί περισσότερο τη δουλιά-τις για την προπαρασκευή μιας γενικής οικονομικής κρίσης που να κσεπάσει μέσα στην περίοδο ακριβώς τις στρατιοτικές επέμβασεις, πήρε εντολές να σινκεντρώσει όσο το δυνατό πιο πολλές, μυστικές πληροφορίες σχετικά με την κατάσταση του στρατού, τις αμυντικές ικανότητες τις προλεταριακές χώρας, τις δύνამεις του αεροπορικού στόλου κτλ. για να ιδρίσει πρίνες το «Βιομ. Κόμματος» μέσα στο στρατό, για να προπαρασκευάσει σιρα ανατινάξεις στον αέρα γεφυρον, εργοστασίον, σταθμον κ.ά.

Ι δίκι αποκάλιψε ολοφάνερα, χεροπιαστα πιάς κρατα τα νίματα τέτιον „τιχέον“ γεγονοτον σαν την κάταλιψει τον κινεζικο-ανατολικον σιδηροδρόμον, σαν τις λισταζμένες καμπάνιες γίρο απο τον Κυτιέποφ, γίρο απο τις „θρυσκεφτικές καταδιόξεις στι Σοβετική Ενωσι“, το «σοβετικό ντεμπινκ», την «καταναγκαστική εργασία» στις περιφέρειες τις Σοβετικής Ενωσις που εκσαγάγουν κσιλία κτλ.

Ι δίκι τον αντεπαναστατον τις Μόσχας αποκάλιψε ακόμα σινκεκριμένα πιάς θα έτερνε άμεσα και αρχικά μέρος στην επέμβασι κατα τον Σοβετ και πως θα κσέσπαζε αυτό το 1930 ή, όπως καθορίστηκε αργότερα, το 1931.

„Ι στρατιοτική επέμβασι έπρεπε ν'αρχίσει, λεί στην απολογία-του μπροστα στο προλεταριακο δικαστήριον ο αρχηγος τις αντεπαναστατικές οργάνοις Ράμζιν, με μια κινιτοπιίσι τις ΡΥΜΑΝΙΑΣ, με το πρόσχημα, λόγω χάριν, κάπιω επεισοδίου στα σύνορα, με τιπική

ίστερα απ'αφτο κίρκει τυ πολέμου εκ μέρους τις ΠΟΛΟΝΙΑΣ, κε με κινιτοπίει τον Βαλκανικον χορον πυ σινορέβουν με τι Σοβ. Ενοςι. Στι Στρατιοτικι επέμβαςι ίταν καθοριζμένο να πάρι μέρος κε ο βρανκελικος στρατος, ΠΕΡΝΟΝΤΑΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΙ ΡΥΜΑΝΙΑ».

Ι Ρουμανία, μια απο τις Βαλκανικες χορες, με τιν οπία ι Ελλάδα τυ Βενιζέλου έχι κλίσι πριν τρία χρόνια σινθίκι πυ το μιστικα άρθρα-τις δε δημοσιέφτικαν τότε, θα ανελάμβανε τον „ένδοκσο κε ιψσιλο“ ρόλο να ρίξει τιν πρότι κανονιά ενάντια στι Σοβετικι Ενοςι, τιν κανονια πυ θα έδινε το σίνθιμα τις γενικις επίθεσις όλυ τυ λισαζμένου ιμπεριαλιζμου ενάντια στιν πατρίδα τυ πανκόζμιυ προλεταριάτυ.

Στι δίκι όμως αποκαλίφτικαν ακόμα κε άλες λεπτομέριες πυ έχυν σκέσι με τα Βαλκάνια. Ι.Κ.Ε. τυ „Βιομιχανικυ Κόματος“ ίχε πληροφοριές ότι στιν εκστρατία θάπερναν μέρος ι Γιυκοςλαβία κε Βυλγαρία.

„ο Τσένκερ μυ ανακίνοσε, καταθέτι στι δίκι ο Ραμζιν, ότι το Τοργκπρομ (επιτροπι τις οργάνοσις τον διομιχάνον τραπεζίτον κε εμπόρον πυ κατέφιγαν μετα τιν επανάστασι στο εκσοτερικο, επιτροπι πυ έχει τιν έδρα-τις στο Παρίσι), το Τοργκπρομ έχει ελπίδες ότι τιν επέμβαςι θα βοιθίσουν κε ι Γιυκοςλαβία κε Βυλγαρία, ι ελπίδες όμως ίνε ακαθόριστες».

Το ότι ι Γιυκοςλαβία, ο ιμπεριαλιστικος αφτος χοροφίλακας τις Γαλίας στι νότιο-ανατολικι Εδρόπι, κε

ι Βουλγαρία το Λιάπτσεφ κε το Τσανκοφ έχουν συμφέρον να κινιτοποιηθουν μαζί με τον Αγγλο-γαλικό ιμπεριαλισμό για το μεγάλο έργο το „Πολιτισμό“, το πνίκσιμο μέσα στο έμα τις επανάστασεις, που χτίζει στο $\frac{1}{6}$ τις γις νικιφόρα το σοσιαλισμό, δεν περιμένουμε να μας το διαβεβέσει ο γερμανος πράχτορας τις στρατιοτικές επέρδσεις μηχανικος Τσένκερ ή ο αρχηγος το „Βιομηχανικο Κόμματος“ στι Μόσχα Ραμζιν.

Γιαφτο, για το ότι κε ι Γυνκοςλάβια κε ι Βουλγαρία κε ι Ελλάδα τυ Βενιζέλυ, πυ ιρθε κιόλα μια φορα με επι κεφαλis τον Φρανσε ντ' Εσπερε κε τον Μπερτελο στιν Υκρανία για να «εκμιδενίσι τον μπολσεβικισμό», θα σάλπιζαν κσανα εγερωτίριο κατα τις χόρας τον Σοβετ κε θ'άστελναν κσανα τις μάξες τον εργατο-αγροτον να σκοτοθυν για τα συμφέροντα τυ Κανελόπουλυ, τυ Εμπιρίκνυ κε τον Γάλον, Αγγλον κε λιπον τακτικον αδερφόν-τυς στιν Εβρώπι κε στα Βαλκάνια, δεν ιπάρχι καμια αμφιβολία.

Ι Ελλάδα κε στον αβριανο πόλεμο κατα τον Σοβετ θα προσπαθίσι να πέχσι το ρόλο πυ «τις έταξε ι ιστορία κε ο πολιτισμός», θα δοκιμάσι ακόμη μια φορα να «κροφλίσι το χρέος-τις προς την Εκατερίνι τι Μεγάλι κε τι φιλελέφθερι Τσαρικι Ροσία». Αφτο θα προσπαθίσι να κάνη ι ελινικι μπυρζουαζία, ι Ελλάδα τυ Βενιζέλυ κε το Κανελόπουλυ. Το προλεταριάτο όμως κε ι πλατιες αγροτικές μάξες τις Ελλάδας θα μιλίσουν τότε αλιότικα απο το 1919. Ι μάξες τις Ελλάδας ατσαλόνοντε κάθε μέρα στιγ πάλι.

ΣΙΝΘΙΜΑ ΤΙΣ ΜΠΥΡΖΥΑΖΙΑΣ ΚΑΣΗΝΑ: „Ι ΕΛΛΑΣ ΑΣΦΙΧΤΙΑ“

Ι Ελλάδα τυ Βενιζέλυ κε τυ Κανελόπουλυ ετιμάζετε. Δίπλα στις Βαλκανικες κε τις άλες καπιταλιστικες χώρες, ι Ελλάδα ετιμάζετε για τι νέα στρατιοτικι επέμβαςι κατα τις χώρας τον Σοβετ. Εχι πάρι τι θεσι-τις, «μικρια λα έντιμι» στο μεγάλο αντισοβετικο μέτοπο. Τα ικονομικα κε πολιτικα σιμφέροντα τις ιμπεριαλιστικις Ελλάδας σιρπίπτυν πέρα-περα με τα σινφέροντα τον μεγάλο Δινάμεον τυ διεφθίνυν σίμερα τιν προπαρασκεδι τις στρατιοτικις επέμβαςις κε θα διεφθίνυν άθριο τιν ίδια τι στρατιοτικι επέμβαςι. Ι Ελινικι μπυρζυαζία ίνε δεμένι αρκετα σφιχτα ικονομικα κε πολιτικα με το ανκλο-γαλικο κεφάλεο κε δε μπορι να πάι ενάντια σ'αφτο σ'ένα πόλεμο κατα τον Σοβετ, μα κε ίδια ι ελινικι μπυρζυαζία έχι ιδιέτερι ανάνκι κε ιδιέτερα δικά-τις σιμφέροντα απο μια νέα εκστρατία κατα τον Σοβετ. Κσέρι πως θα έχι σιμαντικα ανταλλάγματα απο το ενομένο ιμπεριαλιστικο μέτοπο, ακόμα κε εδαφικά ις θάρος τις Τυρκίας αν αφτι πάρι θέσι ιπερ τον Σοβετ, ι θέσι «εθνοικις υδετερότητας» απέναντί-τυς.

Θα θέσι το ζίτιμα ικονομικις αποζιμίσις για τιν εκστρατία τυ 1919 κε για τις ζιμίες τυ έπαθαν ι εκμεταλεφτες έμπορι, τραπεζίτες, σπεκυλιάντες κε όλι ι άλι τυ μετα τιν επανάστασι έχασαν το έδαφος τις εκμετάλεψις στι Ροσία κε έφιγαν σтин Ελλάδα. Θα κσανα ποχτίσι τιν εμπορικι εκμετάλεψι τον παραλίον τις

Μάρβρις Θάλασας, θα κσαναποχτίσει ο ελληνικός εμπορικός στόλος τι θέσι που ίχε προ τις επανάστασις στι Μάρβρι Θάλασσα, θα θρι μια αγορα για τι σταφίδα, τα κονιακ κε τα άλλα ποτά-τις, για τα λεμόνια, πορτοκάλια λάδι κλπ. Θα μπορέσι να εκμιθενίσι το φρύριο τις επανάστασις που απίλι κε την Ελλάδα όχι λιγότερο απο τις άλλες καπιταλιστικες χώρες, τον άζθεστο φάρο προς τον οπίον στρέφυν τα βλέματά-τους ι καταπιεζομένι τις Ελλάδας.

Όσο ι κρίσι σφίνκι πιο πολι την καπιταλιστικι Ελλάδα, τόσο ο Βενιζέλος κε όλι ι άλι αρχιγι τις μπουρζουαζίας αγωνίζυντε να θρυν διέκσοδο στο νέο αντισοβετικο πόλεμο, τόσο πιο πιρετόδικα ετιμάζυν την αντισοβετικι στρατιοτικι επέμβασι.

Πτόσι τις τιμις τον αγροτικον προιόντον κατα 300/o — 600/o, ελάτοσι τις ισαγογις κε εκσαγογις τις Ελλάδας κατα 200/o περίπου, κλίσιμο ολόκληρον κλάδον διομιχανίας (ταπιτυργία) ι ελάτοσι κατα 250/o — 500/o τις παραγογις-τους (ιφαντυργία, ινοπνεθματοπιία κλπ.), ανεργία („δέσιμο“ — τον 250/o τον εμπορικον πλίον, άνεργι 130.000 εργάτες, 280.000 εντάλματα „προσοποκράτισις“ (φιλάκισις) χορικον που δεν έχυν να πλιρόσουν φόρυς (κι αφτο όχι σ'όλι την Ελλάδα μα μόνο στι Θεσαλία, Ιπιρο κε Στερεα Ελλάδα), — νά πια ίνε ι κατάσι τις καπιταλιστικις Ελλάδας, που μπροστά-τις δε βλέπι καλιτέρεπσι μα ακόμα μεγαλίτερι όκσινσι τι κρίσις. Να πια κατάστασι στιν Ελλάδα (κε σ'όλο τον καπιταλιστικο κόσμο) θέτι σίμερα με μεγαλίτερι έντάσι το ζίτιμα τις αντισοβετικις εκστρατίας σαν διέκσοδο κε σοτιρία για τον καπιταλιζμο.

Ι Ελλάδα τυ Βενιζέλυ ετιμάζετε λισαζμένα για τι νέα εκστρατία κατα τον Σοβετ. Στι σιμερινι κιθέρνισι θρίσκετε ο Ελεσθέριος Βενιζέλος, αφτος ο φονιας που ίταν

ετιν χιθέρνις! κε στο 1919, αφτος ο ίδιος πυ στο Παρίσι
σιμφονόζε με το Μπριαν κε το Λόιδ Τζορτζ τιν αποστολι
διο μεραρχιον ετιν Υκρανία κε τιν Κριμέα. Ομος, όχι
μονάχα ο Βενιζέλος, όλα τα κόματα τις μπυρζουαζίας
κε όλι ι πολιτικι αρχιγί-τις ίνε σίμφονι, κε δεν μπορου
παρα να ίνε σίμφονι, στο «μέγα αφτο έργο» τυ κσεκα-
θαρίζματος τις «πολιτιζμένις ανθρωπότιτας» απο το
μπολσεβικιζμο. Φιλελέφθερι, μοναρχικι, διμοκρατικι,
«μοναρχοδιμοκρατικι», «εθνικοδιμοκρατικι», αγροτιστες—
όλι-τυς μιλαν, ανιχτα ι σκεπαζμένα για τιν ανάνχι τις
πιο γρίγορις, προετιμασίας τις Ελλάδας στον πόλεμο κατα
τον Σοβετ, προ πάντον όμος όλι-τυς μαζί ενομένι, αδιά-
σπαστι ετιμάζυν με όλα τα δινατά-τυς τον πόλεμο
αφτο.

Αν ιπάρχυν διαφωνίες αναμετακσί-τυς ίνε στο ποσ
πιό γρίγορα, πιο οργανομένα, πιο σίγουρα να ετιμαστι
ι Ελλάδα για τον πόλεμο κατα τον Σοβετ στο πλεδρό
τον άλλον ιμπεριαλιστον.

Οταν ο αρχιγος τυ «εθνικοδιμοκρατικυ» κόματος στρα-
τιγος Κονδιλις γίριζε στις αρχες τυ 1930 απο τι Γαλία
ετιν Ελλάδα, διεκίρικε το διμαγογικο-φασιστικο προγραμά-τυ,
πυ κίριο κε βασικο σημίο-τυ ιταν ότι ι Ελλάδα «ασφιχτια»
αφ' ότυ απόλεσε τιν ικονομικι δίναμί-τις, τα εδάφι τις
ικονομικίς-τις δράσις ις το εκσωτερικο κε σινκεκριμένα
ετι Μικρασία κε στα ροσικα παράλια τις Μάθρις Θάλασας
κε ότι ι Ελλάδα χορις αφτα δε μπορι να ζίσι. Το προ-
έλιμα τις γις ετυς χοριάτες δε λίετε, διακίρικε ο Κονδίλις,
ότε με το μίραζμα τον τσιφλικιον ότε με τιν αποκσί-
ρανσι τον ελον κε τον λιμνον τις Μακεδενίας—Θράκισ.
Ι Ελλάδα ασφιχτια μέσα στα σιμερινά-τις σίνορα κε ίνε

ζίτιμα ζοις ί θανάτω γι αφτιν ι επέχτασί-τις, ι κατάχτισι τον εδαφον εκμετάλλεψις πυ έχασε.

Αφτο ίνε το πρόγραμμα τυ Κονδίλι. Τα άλλα «δημοκρατικά κόματα» συμφωνουν επίσης πέρα-πέρα με το πολεμικο πρόγραμμα τυ Βενιζέλυ. Αφτι, άλλοτε, ί βρίσκον-τε κε τόρα στιν κιβέρνησι τυ Βενιζέλυ (κε μάλιστα ιπουργι τον εκσωτερικον Μιχαλακόπουλος) ί ίσαν ακόμα χτες στιν κιβέρνησι εφαρμόζοντας πιρετόδικα το πρόγραμμα αφτο τυ νέυ πολέμυ.

Ι «αγροτιστες» ίνε κιρίγμένι „ιπερ τις άμινας τις πατρίδας“ πυ δε σιμένι στιν πραγματικότιτα τίποτα άλλο απο προπαρασκεβι τις επίθεσις τις καπιταλιστικις Ελά-δας κατα άλλον ιμπεριαλιστον κε κιρίος κατα τις Σοβετι-κις Ενωσις μαζί με τυς άλλος ιμπεριαλιστες. Ινε κσεχο-ριστα χαραχτιριστικο ότι τότε πυ ο Κονδίλις γιρίζοντας απο τι Γαλία διακίρικε το πολεμικο πρόγραμά-τυ, το «αγροτικο» κόμα πρότινε πολιτικι σινεργασία μαζίτυ (Δεκέμβριος 1929 — Γενάρις 1930). Δεν αρχόντε ό-μος στιν απλι διακίρικσι τις ανάνκις τις «άμινας τις πατρίδας» στο πρόγραμά-τυς κε στα άρθρα-τυς ι αγρο-τιστες.

Κατιγορυν σινχεκριμένα τιν Κιβέρνησι ότι κάνι «εσπατάλες» σε μεγάλυς μιστυς ιπουργον κε ανωτέρον Δημοσίον Ιπαλίλον κε δε διαθέτι τα λεφτα αφτα για τις στρατιοτικες ανάνκες τις χώρας.

Τελεωφτέα, ι παράτακι τις πλιονοπειφίας τυ δια-επαζμένυ «αγροτικυ κόματος» διακίρικσι ανιχτα στο πρόγραμά-τις τον πόλεμο κατα τις Ε. Σ. Σ. Δ. κε τις Τυρκίας ος μια απο τις σοβαρότερες κε κεντρικότερες «θέσις» τυς. Ιποστιρίζυν ότι ι «λίσις» όλον τον προ-

βλιμάτον βασίζετε κυρίως κε κατ' εκσοχιν ις τιν λίσιν τυ διμογραφικυ προβλήματος. Διλαδι ότι το διμογραφικόν-μας περίεμα πρέπει να εκχιθι εκ νέυ προς τα κράςπεδα τις Μάβρις Θάλασας κε τυ Ανατολικυ Εγέυ όπου ανέκαθεν έζισεν ο Ελινιζμος κε όπου κε τον εαφτόν-τυ εσιντιρόσεν κε τιν μιτρόπολιν ετόνονεν. Ινε ανάνκι νάντιλιφθόμε σινεχίζι ι πολιτικι πλατφόρα-τυς, ότι το κατα το πλίστον άκσενον κε μικρας απόδοσις ελινικον έδαφος δεν μπορι να σιντιρίσι τα σιμερινα 6. 500. 000 πσιχον κε κατα μίζονα λόγον δεν θα ιμφορέσι να διαθρέσι τα μετα μιαν δεκαετίαν 7. 500. 000 ις όσα φένετε ότι θα φθάσι ο πλιθιζμός-μας. (Εφιμερίδα „Καθιμερινι“ 13 Φεβρ. 1931).

Κε ι μοναρχικι; Αφτι κσεσπαθόνυν κε επιτίθεντε τροπεοφόρι κατα τυ Βενιζέλυ όταν αφτος διλόνι ίπυλα κε ιποκριτικα ότι ι Ελλάδα δεν έχι πια όνιρα για τιν Μικρασία (λόγος-τυ στι Δράμα κατα τιν περιοδιά-τυ στι Β. Ελλάδα), όταν διαλαλι ότι ι „νεολέα πρέπει να μορφοθι με τα ιδεόδι τις εργασίας κε όχι τυ πολέμου“ (λόγος-τυ προς τι „φελελεφθέρα νεολέα Αθινον“), όταν διλόνι στι Βυλι ότι ι Τυρκία δεν ήταν εχθρος τις Ελάδας κε ι Ελλάδα (τυ Βενιζέλυ) πρέπει να σινεργασθι με τιν Τυρκία (τυ Κεμαλ Πασα).

* *

*

Τον Φλεβάρι τυ 1930 στι Βυλι κε στι Γερυσία ι μοναρχικι ανέλαβαν μια κρατερι πολίμερι επίθεσι ενάντια στο Βενιζέλο. Επρόχιτο τότε για το ναφτικο πολεμικο πρόγραμμα τις Ελάδας, για το πόσα πολεμικα καράβια κε τί ίδους πολεμικα καράβια να παρανκίλι ι Ελλάδα.

Ι βασιλική ήταν τάχα ενάντια στις παρανκελίες νέον πολεμικόν καράδιον; Ι μήπως ήταν ενάντια στο πολεμικό ναφτικό πρόγραμμα του Βενιζέλου;

Οχι, τίποτε απ'αυτά. Ι βασιλική ζήτησαν να αγοράσει η Ελλάδα και τη «Σαλαμίνα», ένα θοριχτό που έφτιαξε πριν χρόνια η Γερμανία για την Ελλάδα, και να κατασκευάσει σύγχρονα μια σειρά νέον „βαρέον σκαφόν“, μεγάλον πολεμικόν καράδιον, ενο ο Βενιζέλος ήταν για ένα πρόγραμμα „ελαφρόν σκαφόν“, αντιτορπιλικόν τορπιλοδόλον, υποβρυχίον και την κατασκευή δυνατού αεροπορικού στόλου. Ο Βενιζέλος κέρει, πως μεγάλα πολεμικά καράδια θοριχτά, ντρέντνοτ έχει η Αγκλία και η Γαλλία στη Μεσόγειο και για τη συμπλήρωσι του ναφτικού αναγκών του ενομένου αυτού μετόπου στη Μεσόγειο χρειάζοντε ελάφρα πλία και δυνατός αεροπορικός στόλος. Ι οδιγίες τις Αγκλίας ήταν ακριβός αυτές.

Ι μοναρχική κατιγορούσαν τότε το Βενιζέλο ότι αδυνατίζει την αμυντική ικανότητα της Ελλάδας και ο Βενιζέλος αναγκάστηκε να διλόσι μ' όλη την επισιμότητα του στους μοναρχικούς και σ' όλους τους άλλους που συμφωνούσαν με τους μοναρχικούς, ότι αυτός ίνε η «ενκίσι» για την πλήρη πολεμική προπαρασκευή της χώρας, και ότι αυτός ίνε που „διεκσίγαγε τους προικυμένους πολέμους νικηφόρους“ και ως μι το κερχόν αυτό η μοναρχική «και η άλη διμαγογία» σαν τους «αγροτιστες».

Ι μοναρχική δεν έχουν καταλάβει η κανόν πως δεν καταλαβένον τους σκοπούς της πασιφιστικής (φιλιρινικής) φλιαρίας του Βενιζέλου. Ο Βενιζέλος πραγματικά δεν αφήνει εφκερία που να μι μιλήσι για την ανάνκη της ιρίνης,

για τα νέα ιδεόδι του κόσμου, για το πνέσμα τις σημερινές Εθρόπες που εκδιλώνετε με τις «ιπσιλές» προσπάθειες τις Κινονίας τον Εθνον και τις Πανεθρόπες του Μπριαν. Όταν στη Μακεδονία σε κάποια προεκλογική περιοδία ο Βενιζέλος έβγαζε λόγο ένας πρόσφυγας, θαλτος, το διέκοψε για να φονάζει: Ζητο αφτος που θα μας κσαναγυρίσει στους τόπους-μας, στη Μικρασία. Ο Βενιζέλος απάντισε τότε ότι αφτος δε θα κσανακάνι ποτε πόλεμο και όπως θέλει πόλεμο δεν πρέπ να τον πσιφίσει!...

Να πιος ίνε ο Βενιζέλος, ο πσέφτης ιθοπιος, ο πολιτικός διμαγογος Ελεφθέριος Βενιζέλος. Κσέρι ότι τ' όνομά-του για την Ελλάδα σιμένι πόλεμος, κσέρι ότι σίμερα στην Ελλάδα δε θα βρεθι ύτε ένας εργαζόμενος που να μιν κσεσικόνετε στην ιδέα ότι θα κσανασιρθι πάλι σε νέα μακελια, και γι αφτο ο Βενιζέλος διαλαλι και στις τέσερες μεριες του ορίζοντα ότι αφτος δε θέλει πολέμος, ότι όλος ο κόσμος και η Ελλάδα νίχτα και μέρα δεν παλέβουν για τίποτε άλλο παρα για την ιρίνι. Η αχαλίνουσι πασιφιστική διμμοκοπία σίμερα ίνε ένα απο τα όπλα με τα οποία προπαρασκεδάζετε καλύτερα και σιγορότερα ο κενύργιος πόλεμος. Ο ίδιος ο Βενιζέλος ανανκάστιχε μια φορά ανιχτα να διλόσι στους μοναρχικους (και στους «άλους διμαγογους» όπως σινιθίζι να ονομάζι κάμποσους σιναδέλφους-του ο Βενιζέλος) γιατί μιλάι πάντα επιδιχτική για την ιρίνι.

„Πρέπι να υπάρχι θεθεότις ις τόν λαον, λεί, ότι ειμς αγωνιζόμεθα υπερ τις ιρίνις και ότι, ο εχθρος απιλι την πατρίδα-μας. Τότε ο λαος αφτος θα αγωνισθι με αφτοθισίαν εναντίον του εχθρου, υπερ τις πατρίδος-του“ (λόγος-του στη Βουλι, Φλεβάρης 1930).

Πρέπι να εκσαπατάτε νύχτα κε μέρα ο εργάτις κε εργαζόμενος αγρότις τις Ελλάδας ότι ο Βενιζέλος ίνε ο ακαταμάχιτος πολεμιστις τις ιρίνις, όπος ο Μπριαν στι Γαλία κε ο Τζάμπερλεν κε ο Μάκδοναλτ στιν Ανχλία, αλα τιν ιρίνι αφτι τις Ελλάδας κε όλις τις Εβρόπις, όλυ το κόσμυ, τιν απιλι ο μπολσεβικιζμος, ότι ο μπολσεβικιζμος με το „ντερμπικ“-τυ το πεντά-χρονο σκέδιό-τυ κε τυς «πράχτορές-τυ», με τι Γκεπεύ-τυ κε τον «κόκινο εματομένο ιμπεριαλιζμο»-τυ επιτίθετε ανιχτα ενάντια στιν αθόα κε άκαχι Εβρόπι, ενάντια στι Γαλία, τιν Ανχλία, τιν Πολονία, τι Ρομα-νία, τιν Ελλάδα κλπ. πυ δεν έκαναν τίποτε άλο παρα να φροντίζυν ιρινικα να καλιτερέψυν τι θέσι τυ «λαύ-τυς». Πρέπι να εκσαπατάτε νύχτα κε μέρα ο εργάτις κε ο εργαζόμενος αγρότις τις Ελλάδος ότι ο Βενιζέλος κε ι ελινικι μπουρζουαζία δεν έκαναν τίποτε άλο απο το να δουλέβυν ακόραστα για τιν ιρίνι, όταν νά, ο εχθρος, ο κόκινος ιμπεριαλιζμος άνικσε άκσαφνα το στόμα-τυ για να καταπι το παν.

Μπροστα στιν άμεσι, τιν τρομερι αφτι απιλι (όπος θα τιν παρυσιάσι με όλα τα όργανα-τις ι μπουρζουαζία), ο Βενιζέλος θα σαλπίσι: „ις τα όπλα“ κε θα τραδίξει εμπρος με τι σιμέα κε το σταθρο επι κεφαλις για τιν «πανεθνικι επιστράτεψι» κατα τυ «εχθρυ».

Με τον πασιφισμο ο Βενιζέλος κε ι ελινικι μπουρ-ζουαζία ελπίζυν να προετιμάςυν πιο σίγυρα τιν νέα ιμπεριαλιστικι επέμβαςι κατα τον Σοβετ. Στιν Ελλάδα στα 1930 ι πασιφιστικι αφτι ιποκριτικι φρασεολογία πυ χρίθι τιν πιο λισαζμένι προετιμασία τις αντισοβετικις

εκστρατίας βρίσκε το αποχορίφομά-τις στην περίφημη *Πρότι Βαλκανικη Διάσκεψι* που συνήλθε στην Αθήνα τον περασμένο Σεπτέβριο.

Ι ΒΑΛΚΑΝΙΚΗ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΙ ΤΙΣ ΙΡΙΝΙΣ -ΠΑΝΒΑΛΚΑ- ΝΙΚΗ ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΒΙ ΤΥ ΠΟΛΕΜΥ

Ακολουθώντας το „πνέσμα τις Κινονίας τον Εθνον“, όπος διακίρίζετε στο πσίφιζμα τις Διάσκεψις, κε εχπλι-
ρόνοντας την αποφάσι τις 27-ις Διάσκεψις τις -ιρίνις
που συνήλθε το 1929 στην Αθήνα, οργανόθηκε ι 1-ι Βαλ-
κανικη Διάσκεψι που έχι σκοπο (σίμφωνα πάντα με το
πσίφιζμά-τις) α) την θέσι τυ πολέμου εχτος νόμου β) το
διακανονίζμο με ιρινικα μέσα όλον τον διαφορον που θα
παρουσιάζονταν ανάμεσα στα Βαλκανικα κράτι, κε γ) την
αμιθέα ενίσχισι σε περίπτωσι που θα παραβιάζονταν ορι-
ζμένες υποχρεόσις, με σκοπο να προλιφθι ένας πόλεμος.
Ι Βαλκανικη διάσκεψι θέλι να πραγματοποιίσι στα Βαλ-
κάνια εκίνο που ο Μπριαν θέλι για όλι την Εθρόπι: μια
Βαλκανικη ένωσι πολιτικη κε ικονομικη, όπος ο Μπριαν
προσπαθι να οργανόσι μια εβροπαιικη πολιτικη κε
ικονομικη ένωσι για να „εχσασφαλιστι ι εβροπαιικ ιρίνι“.

Ο πραγματικος όμος σκοπος τις Βαλκανικις Διά-
σκεψις κε τις Βαλκανικις Ενωσις, για μας ίνε ολοφά-
νερος. Ι ίδιι αρτι οργανωτες τις Βαλκανικις Διάσκεψις,
πατριάρχες τις «ιρίνις» στα Βαλκάνια, μας διλόνουν με
τον επισιμότερο τρόπο, μέσα στο ίδιο-τους πσίφιζμα τυς
πολεμικος ιμπεριαλιστικος, αντισοδετικος σκοπος τις
Διάσκεψις, όταν γράφουν ότι «ι Βαλκανικη Διάσκεψι

θεορι ότι ἡ εβροπαικες αγροτικες διασκέψεις τυ
έτους τότε διεφκόλιναν τα μέγιστα το έργο τάρτις
τις σινελέφσεος δια τον πολιτίμον·τον έργον». Πιες
ίνε ι εβροπαικες αγροτικες αφτες διασκέψεις, κσερυν καλα
ι μάζες τον εργαζομένον· Ινε ζάφτες τις διασκέψεις πυ
έθεσαν ι Πολονι, Ρυμάνι, Σέρβι κε λιπι λακέδες τυ
Γαλικυ ιμπεριαλισμυ το ζίτιμα τυ «Σοβέτικυ ντένπινκ»,
ι διασκέψεις αφτες έγιναν ι επίσιμες ζάλπινκες πυ κσε-
κύφαναν τ'αφτιά-τις «κινις γνώμις» με την ιερι αγανά-
χτισί-τυς κατα τον Σοβέτ πυ κατάστρεφαν τάχα τι
φτοχι αγροτια...πυ αφτι, ι λιστες κε σιμορίτες αφτι,
ιπερασπίζον.

Αφτες ίνε . διασκέψεις πυ διεφκόλιναν το έργο
τις 1-ις Βαλκανικις Διάσκεψεις! Για το „πνέδμα“ όμος
των διασκέψεων αφτον μιλα ακόμα καθαρότερα ο πρόιν
ιπουργος Α. Μιλονας. Σε άρθρο-τυ ιδικο για τι Βαλκανικι
Διάσκεψι λέι: „ Ι σινενοίσις περι τελονιακισ ανακοχισ,
ι διάσκεψι τις Γενέδισ μετακσι τον γεοργικον χορον τις
Εβρόπις, ι διασκέψεις τις Σινάιας κε τις Βαρσοβιας
μετακσι γεοργικόν-τινον κρατον, το παράδιγμα τις ικο-
νομικισ σιμπράκσεος τον Βαλκανικον κε Σκανδινα-
βικον χορον, αφτο τέλος το σχέδιο τυ Μπριαν
ενδυναμόνυν την ιδέα τις εβριτέρας κε διαρκεστέρας σινε-
νοίσεος μετακσι περισότερον κρατον προς λελογιζμένιν
ρίθμισιν τις κατανάλοσις κε τις παραγογίς-τον. Μια τέτια
κατέφθινει σινενοίσις μετακσι τον Βαλκανικον χορον απε-
δεχθι κε ι Βαλκανικι Σινδιάσκεψι ομοφόνος...»

Πραγματικα δε χριάζονταν να πι τίποτα περισό-
τερο ο Α. Μιλανος· Ιπε κε για την αγροτικι Διάσκεψι
τις Γενέδισ κε για τις αγροτικες σινδιασκέψεις τις Βαρσο-

βίας κε τις Σινάγιας (το Βελιγραδίον κε τις Πράγας δεν
ίχαν γίνι ακόμα τότε), ίπε κε για το σχέδιο το Μπριαν,
τιν περίφημι Πανεβρόπι πυ στρέφι τα όπλα-τις ανιχτα
κατα τον Σοβιετ. Δεν έμινε να πι μόνο για τιν ενχίχλιο
το Πάπα κε για τιν καμπάνια γίρο απο τον Κυτιέποφ
ότι κι αφτες «ενδυναμόνουν τιν ιδέα τις εδρίτερης κε
διαρκεστέρας σινενόσις μετακσι τον Βαλκανικον κρατον»

* *

Ι σκοπι τις Βαλκανικis Διάσκεπσις ίνε ι οργάνοσι.
το αντισοβιετικυ μετόπυ στα Βαλκάνια πιο στερεα, πιο
σίγυρα, πιο σινκεντρομένα. Ι ενιέα κινιτοπίσι όλον τον
Βαλκανικον κρατον ενάντια στα Σοβιετ δίνι στους ιμπε-
ριαλιστες τις Βαλκανικis κε τις Εδρόπis πιο πολες
ελπίδες νίκis. Μια Βαλκανικι ένοσι, έστο κε μια απλι
βαλκανικι σινενόσις ίνε επίσης ένα μέσο καλύτερις οργά-
νοσις τις αντισοβιετικis επέμβασis κε τις αποτελεζματι-
κότερis πάλis κατα το „εσωτερικυ εχθρυ“ τις κάθε βαλ-
κανικis χώρας, το επαναστατικυ κινίματος τον εργατον
κε τις φτοχis αγροτιας κε το επαναστατικυ αγόνα τον
καταπιεζομένον εθνοτίτον κε εθνικον μιονοτίτον.

Τος σκοπος τις Βαλκανικis Διάσκεπσις κε ιδιέετρα
τον κίριο σκοπό-τις, τις ενιέας προπαρασκευis το αντισο-
βιετικυ πολέμου στα Βαλκάνια, τον διαλαλι έχσο απο τα
δόντια ένας γάλος πυ ι ελινικι μπυρζουαζία το θεωρι
ος „επιφανι δημοσιολόγο κε ιδικο για τα ζιτίματα τον
Βαλκανιον“, κάπιος Κάρολος Λυαζο.

Ο κίριος αφτος δημοσιέβι στιν πολιτικι επιθεόρισι τις
Πράγας „Κεντρικι Ερόπι“, ένα άρθρο ιδικα για τιν 1-ι
Βαλκανικι Διάσκεπι. Το άρθρο αφτο δημοσιέβετε «λίαν
εφχαρίστος» (όπως σιμιόνετε στον πρόλογο) στο πολι-

τικο περιοδικό του Βενιζέλου «Εργασία» τις 6 Σεπτεμβρίου 1930, τότε ακριβώς που συνεδρίαζε η Βαλκανική Διάσκεψη. Το άρθρο αυτό αναλαμβάνει να προπαγανδίζει την Ένωση των Βαλκανίων και εκτός από τα άλλα όλα έχει σκοπό να „καθιστάει“ το Μυσολίνι ότι δε στρέφεται η Ένωση αυτή εναντίον-του.

«Εάν φαντασθεί-τις προς στιγμήν την Ένωση πραγματοποιημένην, γράφει στο άρθρο-το ο Λυαζο, δε βλέπουμε κατά τίνος θα ιδίνατο να αναλάβει μίαν πολιτικὴν επιθετικὴν».

Η Ένωση αυτή δεν έχει παρα „αμυντικὸς“ σκοπὸς. Κε συνεχίζει ο «ιδίως δια τα Βαλκανικά ζιτήματα».

«Σχεδὸν ὅλες η μικρὲς Βαλκανικὲς δυνάμεις ἐσπεύσαν να λάβουν μέτρα κατὰ τὸ κομμουνισμὸν τοῦ ἐκσυχομένου ἀπὸ τὴν Μόσχᾳ. Η Γνωσλαβία τὸ 1920, η Βουλγαρία τὸ 1925, τὸ ἔτος τὴν σινομοσίας κατὰ τὸ βασιλέος Βόριδος καὶ τὴν ἀνατινάκσει μίας ὑπονόμου(!) ὑπὸ τὴν Μιτρόπολιν τὴν Σβίτα Νετέλια. Η Ἑλὰς ολίγον πάντοτε, η Ρουμανία χωρὶς διακοπὴν. Κε τὴν ἰδεῖ, Ἐφ'ὅσον τὸ Σοβιετικὸν καθεστὸς διαρκίς η ἀμυντικὴ αὐτὴ πολιτικὴ καταλήκει ἐς τὸ να λάβει τὴν μορφήν μίας ὑποθέσεως κινὸν συμφέροντος».

Ο Λυαζο ἰνε σαφὲς, σαφέστατος. «Ἐφ'ὅσον διαρκίς λεί, τὸ Σόβ. καθεστὸς, ὅσο ὑπάρχουν τὰ Σοβιετ, τὰ Βαλκάνια τοῦ Λιάπτσεφ, τοῦ Ἀλεξάνδρου, τοῦ Καρόλου καὶ τοῦ Βενιζέλου δὲν μποροῦν να κάθονται ἱσχυρὰ. Η «ἀμυνα» κατὰ τὸν Σοβιετ, διακρίσει, ἰνε ὑπόθεσι κινὸν συμφέροντος καὶ τιαφτὸ πρέπει να ἰδρῖθι η Βαλκανικὴ Ένωση. Μία τέτλια

Βαλκανικί Ενοσί δεν έχι, δεδεόνι με όρκο ο Λυαζο, επιθετικός σκοπός. Απλός το κσεκαθάριζμα τον Βαλκανίόν απο τον κομουνίζμο τον «εκσαγόμενον απο τι Μόσχα», κε το πνίξιμο τον Σοβετ μέσα στο έμα για να μι „διαρχι πλέον το σοβετικό καθεστος».

Ι 1-ί Βαλκανικί Διάσκεψι προσπάθισε να θέσι τις βάσις για μια ενιέα βαλκανικί δράσι κατα τον Σοβετ. Παρά τις εσωτερικες αντιθέσις τον ιμπεριαλιστικον βαλκανικον κρατον έκανε τις πρότες απόπιρες για μια ενιέα βαλκανικί προπαρασκεβί: τεχνικί, ικονομικί, σινκινονιακί, στρατιοτικί, ιδεολογικί τις νέας αντισοβετικίς εκστρατίας.

* * *

Πάνο στο „πνέβμα“ τις Διάσκεψις αφτις αναλαμβάνουν να δουλέψουν έντιμα κε εφσινίδιτα ι σοσιαλφασίστες όλον τον βαλκανικον κρατον όπος δουλέβουν κε θα δουλέψουν άβριο ακόμα πιδό εντατικά πάνο στο „πνέβμα“ αφτο τα ενιέα βαλκανικα επιτελία.

Στα μέσα τυ Δεκέβρι 1930 ίχε αποφασιστι ι σίνκλιςι στον Πιρεα μιας πανβαλκανικίς σινδιάσκεψις τον εργατον μεταφορας. Τι σινδιάσκεψι αφτι τιν καλύσε ι Βαλκανικί Γραματία εργατον μεταφορας πυ βρίσκετε στι Σόφια, κε ίνε τμίμα τις Διεθνυς τυ Αμστερνταμ. Ι σινδιάσκεψι αφτι αποφασίστικε αργότερα να σινκλιθι τον Απρίλι τυ 1931. Πί ίνε ι σκοπι τις βαλκάνικίς σινδιάσκεψις αφτις τον εργατον μεταφορας, για μας δεν ίνε μιστικο. Ι σινκινονία κε μεταφορα ανάμεσα στα Βαλκανικα κράτι στον πόλεμο κατα τον Σοβετ ίνε ζίτιμα αρχισπυδέας σιμασίας κε μεταφορα δίχος εργάτες μεταφορας δεν ιπάρχι. Ανάμεσα στους άλλος

σκοπός τις πανθαλκανικίς Συνδιάσκεψίς τον εργατον μεταφοράς, ι προπαρασκεδί-τους για τιν αβριανι στρατιο- τικι επέμβαςι κατα τον Σοβετ δεν ίνε ο τελεφετός.

* * *

Πίσο απο τος γάλυς αντιπροσόπους τις Κινονίας τον Εθνον κε το Διεθνυς Συνεδρίυ τις Ιρίνις πυ πα- ρακολουθύσαν κε διέφθιναν τις εργασίες τις 1-ις Βαλκανι- κίς Διάσκεψις ακολουθον άλες, πίο „πραχτικες“ προσο- πικότητες το γαλικυ ιμπεριαλιζμυ. Ακολουθον ι Φλαντεν κε ι Φρανσε ντ' Εσπερε, ο ιπουργος το εμπορίυ τις Γαλίας διλαδι κε ο στρατάρχης το γενικυ επιτελίυ τις Γαλίας. Ο Φρανσε ντ' Εσπερε ίταν αρχιστράτιγος τον σιμαχικον δινάμεον στι Βαλκανικι, οργάνωσε το φθινό- πορο το 1918 τιν επίθεσι κατα τον αφστρογερμανικον δινάμεον στι Μακεδονία, επίθεσι στιν οπία πέραν μέρος ενενίντα ελινικα τάγματα. Δίγο αργότερα διέφθινε τις στρατιοτικες επιχιρίσις στι Νότιο Ροσία, τι στρατιοτι- κι επέμβαςι στιν Υκρανία. Αφτο λιπον το στρατάρχι εδέχετο πανιγίρικα κε επίσιμα ι κιθέρνις τις ελινικίς μπυρζυαζίας στιν Αθήνα στις 27 το Δεκεδρί, τρις δδο- μάδες ίστερα απο τι δίκι τον Ραμζιν στι Μόσχα, όπου ανιχτα κατιγορόνταν ι ακσιοματικι το Γαλικυ επιτελίυ ος τεχνικι οργανοτες τις νέας επέμβαςις κατα τον Σοβετ.

Απάνο στο θαπόρι τον υποδέχτικαν ι έλινες στρα- τιγι Κιμίσις, Δελαγραμάτας κλπ, κατα τιν αποδίδασί-τυ ένας λόχος ελινικυ στρατυ το „απέδοσεν τας κεκανονι- ζμένας τιμας“. Το μεσιμέρι το «παρέθεσε γέδμα» ο προθι:πουργος Βενιζέλος κε στο γέδμα αφτο θρισκόντουςαν κε ο ιπουργος τον στρατιοτικον τις Ελλάδας, ι στρατιγι

Παρασκευόπουλος. Μαζαράκης, Οθονέος, Μανέτας και ένα
κόρο άλι ακόμα. Και αυτά όλα σε πιά; Στον αρχιστρά-
τιγο τις Ίκρανικis στρατιοτικis επέμβασis

Ο Φρανσε ντ' Εσπερε, εφχαριστόντας, δόρισε τι
φοτογραφία-του (που τι δημοσιέδι σχεδον ολοσέλιδι το
„Ελέφθερο Βίμα“, ι σοβαρότερι μυρζουαζικικι εφημερί-
δα) με την αφιέροσι: «Προς την Ελλάδα και το στρατό-τις
που ίμε περίφανος ότι τον οδήγισα στη νίκη». Ο ελινι-
κος στρατος οποσδίποτε δεν ίνε περίφανος γιατι ένας
ματοβαμένος στρατιγος Φρανσε ντ' Εσπερε τον οδήγισε
στο μαγελιο.....

* *

Αν όμως ο Βενιζέλος προπαρασκευάζι λισταζμένα
το νέο πόλεμο μιλόντας ακατάπαφστα για την ιρηνι και
για ιρινικα ιδεόδι, ο Τίπος τις Ελινικis μυρζουαζίας
καλι ανιχτα στην „άμινα“ κατα τον Σοβετ και ακολουθι
πιστα τα θέματα του εβροπαικου οδιγύ-του. Ενόνη τα υρ-
λιάζματά-του στα λικίσια υρλιάζματα του Τίπου τις Εβρό-
πις και τις Αμερικis. Σ' όλες τις αντισοβετικis καμπάνies
ίνε τροπεοφόρος μαχitis, θαρλέος κονταρομάχος!

Δίπλα όμως στις διεθνis αντισοβετικis καμπάνies, ο
ελινικος Τίπος έχι και τις δικές-του, τις ιδιέτερες. Εφχε-
ρίες ποτε δε λίπον και πρόθιμι „εργάτες του πολιτιζμου“
κατα τις „μπολσεβετικis θαρβαρότητας“, ερομερι τίπι,
που αναλαμβάνουν να συμπληρώσουν το μισθο που πέρνουν ος
χαφιέδες στην ελινικι οχράνα με τα σινγραφικα δικεόμα-
ματα για τα „άθρα“ και τις „αποκαλίψεις“-τους για τα
Σοβετ, βρίσκοντε πάντα έτιμι και πρόθιμι.

Το Φλεβάρι του 1930 ι αστινομία έπιασε μερικα
απο τα μέλι τις Κεντρικis Επιτροπις του Κομμουνιστικου

Κόματος τις Ελλάδος κε μερικά αρχία το Κόματος πυ ανάμεσά-τους θρίσκονταν κε το ταμίο (βιθλίο) το Κ.Κ.Ε. Ι αστινομία, ι ισανκελιν, ι δικαστες, έκαναν όλι το „καθίχο“-τους κε ο τίπος, δεν ιστέρισε. Αφτο άλλος-τε γίνετε πάντα σε παρόμιες, κε σε λιγότερο ακόμα „εθ-νοικες“ εφκερίες με μια απόπιρα π.χ. κατα το Πρόεδρο τις Δημοκρατίας απο κάπιο τρελο τις Λάρισας, όταν ι κα-πνέμπορι κε ι διομίχανι κένε κάθε μέρα κε ένα κατα-στιμα ί εργοστάσιο στον Πιρέα κε στι Καβάλα για να ισπράκουν τιν ασφάλια ί όταν ένας ανότερος επιχιρμα-τίας πσιλικαντις (κε όχι τραπεζίτις) προσπαθι να τιν περάσι κλέδοντας κάθε λίγο κε ένα δισκοπότιρο ί ένα ασιμένιο σταδρο απο τις εκλινίες τις Αθίνας.

Τον περσινο Φλεθάρι όμος ι αντισοβετικι καμπάνια ήταν εκξερετικι. Κάτο απο Θοριθόδιν τίτλιν:“ ις φος ι μιστριιοδιν δράσις τυ ελιν. κομυνιζμυ—ι εντάφθα Σοβε-τικι πρεζβία κέντρον τις τρομερας αντικινονικιν σινομοσί-ας“ ί „ πλίρες το σχέδιο τις κομυνιστικιν μαφίας—πρόσοπα σιμένοντα ασκυντα αντεθνικιν κατασκοπίαν—ο Υστίνουφ (πρεζβεφτις τον Σοβετ στιν Ελλάδα) ανακαλίτε κατόπιν τον αποκαλίπρεον—πός μετερέρετο εκ Μόσχας το χρίμα“ (εφμερις „Πατρις“ 16, 17, κλπ. Φλεθάρι 1930) δημοσιέθοντε απο το οργανο τυ Βενιζέλου τα πιο τερατόδι σικοφαντικα πσέθδι ενάντια στα Σοβετ, ι πιο ανέσχιντες προδοκάτσιες ενάντια στι Σοβετικι κιθέρνισι.

Νά τι έγγραφε το προσωπικο όργανο τυ Βενιζέλου, ι „Πατρις“ τότε:

Ι „Πατρις“ απο τις πρότις στιγμιν αναπέτασε τιν τίμιαν σιμέαν τυ αγόνοσ κατα

τον οργάνον τις Μόσχας. Απο τον στίλον
αφτον εδόθη το πρότον κτίπιμα κατα τις
σοβετικis καμόρας. Ις τον αγόνα τις „Πα-
τρίδος“ οφίλετε ι ανάκλιςι τυ πρόιν μπολσε-
βίκυ κατασκόπυ κε πρεζβέφτυ Υστίνουφ, ις
τον θθανερον αγόνα τις „Πατρίδος“ οφίλετε
ι αποκάλιπςι τον κακυργιμάτον τις Γκαπευ
εν Ελάδι ις θάρος αθόον θιμάτον. Ι „Πα-
τρης“ θα δόσι μίαν διαφοτιστικι ικόνα τις εκ-
τάξεος κε τον σκυπον τις Σοβετικis εν Ελά-
δι ιπιρεσίας κατέχουσα επίσιμα ενγραφα...“

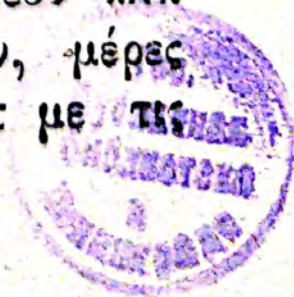
Κε σινεχίζι παρακάτο πίο λιπτομερος τις „απο-
καλίπςις“.

„Ο Αλ. Ρ. Υστίνουφ, πρεζβέφτις τις
Σοβετικis Καμόρας αντικαθίστατε. Τιν αντι-
κατάστασίν-τυ, επικολύθισαν ετίσις κε αναφορε
εκ μέρυς τυ Πολιτικυ Γραφίυ τυ Κομ.
Κόματος τις Ελάδος προς τιν Κομιντερν
περι παραμονis τυ Υστίνουφ προσορινος ις
τιν θέσιν-τυ αλα το αποτέλεζμα ιπέρκε
αρνιτικον. Το „Ναρκομιντελ“ (!), κομισα-
ριάτον τυ εκσωτερικυ, δι'επισίμυ εκθέσεός-τυ
προς το Ελινικο Τμήμα τις Εκτελεστικis
Επιτροπισ τις Κομμουνιστικis Διεθνους ανέφερεν
εμπιστεφτικος ότι λόγι σκοπιμότητας επιβάλυν
άμεσο αναχόριςι τυ Υστίνουφ“.

Τα ιλίθια αφτα ψέματα. ι θρομερες αρτες σικο-
φαντίες πυ παρίλαβναν, μέρες κε θδομάδες ολόκληρες,
απο τον πυλιμένο στιν μπυρζουαζία τίπο, ι κσετσίποτες
αφτες προβοκάτςιες πυ φιλοκξεγόνυταν με τον πιν

δικτικό τρόπο στα επίσημα όργανα τις Κιόβερνις όχι μόνο δε διακόφτονταν απο το ιπουργίο τις Ελινικis Δημοκρατίας ι οπία διατιρι επισιμες „ομαλες“ διπλωματικές σχέσις με την Ενωσι τον Σοβετ, μα ανιχτα κε σκεπαζμένα ενισχιόταν απο την κιόβερνις, απο την ίδια αφτι κιόβερνις πυ πσίφισε νόμο για την „προστασία τον ιδριζομένον κιόβερνόντον προσόπων κε αντιπροσόπων τον κσένον επικρατιον“ απο την κιόβερνις αφτι αφτι πυ καταδικάζι τυς ιπέφθινυς κε σιντάχτες τυ „Ριζοσπάστι“ σε 12 κε σε 15 μίνες φιλάκις κε σε 628.000 δραχμες πρόστιμο γιατι αποκάλεσαν τον Αλέκξανδρο τις Γωγο-σλαβίας ι τον Πιλσούτσκι τις Πολονίας δολοφόνυς τον εργαζομένον μαζον τις χόρας- τυς, απο την κιόβερνις αφτι πυ όταν διαμαρτιρίτε ο πρεζβεφτις τον Σοβετ για τις ιλίθιεσ πσεφτιες πυ γράφυν ι αστικές ελινικες εφιμερίδεσ, απαντα ότι „δεν δίνετε να επέμβι ις τα ζιτίματα τάφτα κε να περιορίσι τον Τίπο τοσούτο μά-λον καζ'όσον ι εκ Ροσίας ιδίσις ίνε εκάστοτε ασαφίς..“ (διλόσις τυ ιπουργίου τον Εκςοτερικον στον Τίπο την 25/XI/30).

Ιπύρχσαν ι εφιμερίδεσ („Εσπερινι“ „Ελινικος Ταχιδρό-μοσ“) στιν Αθήνα πυ έφτασαν τότε στο σιμίο να διμο-σιέβυν σκίτσα τυ Υστινοφ σκεδιαζμένα τάχα μέσα στις ταβέρνεσ όπου προπαγάνδιζε τάχα τυς εργάτες στον κομυνιζμο κε με περιγραφες πυ γέμιζαν σελίδεσ ολόκλι-ρεσ, ποσ ο πρεζβεφτις τον Σοβετ μεθοκοπούσε με τυς εργάτες, με πιο τρόπο αρχίζι τάχα την προπαγανδα σ'αφτυς, ποσ τυς έκανε «πράχτορες τις Γκεπευ» κλπ κλπ. Ίταν άλλεσ («Ελινικι») πυ περίγραφαν, μέρεσ σινέχια τα «όργια» τυ πρεζβεφτυ τον Σοβετ με

κομμunistριες τις Ελλάδας, απο τις οποίες ίχε τάχα-ολόκληρο χαρέμι στην πρεζβιά!

Ι καμπάνιες αρτες κατα τον Σοβετ οργανόνονταν κάτω από την ιπσιλι προστασία, κάτω απο την ιπσιλι καθοδίγισι τις Ελινικις κυβέρνισις κε ίχαν κε έχουν σκοπο την επέμβασι κατα τον Σοβετ.

* *
*

Ι ελινικες εφημερίδες τις μπουρζουαζίας στις διεθνις καμπάνιες κατα τον Σοβετ, όπως ι καμπάνια γύρο απο τον Κυτιέποφ, τυς «θρισκεφτικυς διογμυς» στι Σοβετικι Ενωσι, το σοβετικο «ντεμπινκ», την «καταναγκαστικι εργασία» κλπ., έκαμαν το «καθίκον-τυς». Ένωσαν τι φονί-τυς με τι φονι τον σιναδέλφον-τυς τις Εβρόπις κε τις Αμερικις. Φωτογραφίες τυ δρόμυ κε το μέρος ακριβος όπου «σινελίφθι ο Κυτιέποφ απο τυς πράχτορες τυ Γκεπευ στο Παρίσι», περιγραφες πως ο Κυτιέποφ εφορτόθηκε τάχα κριφα την νύχτα τις 25-ις Ιανουαρίυ 1930 στο σοβετικο θαπόρι „Καρλ-Μαρκς“ στην Αμβέρσα κλπ. κλπ. γέμιζαν τις στίλες τυ πυλιμένου τίτυ.

Ενάντια στο „Ντέμπινκ“ τον Σοβετ ι μπουρζουαζικι Ελλάδα λιγότερο απο κάθε άλι χώρα θα μπορούσε να κσεσικόσι τις μάζες. Ι Ελλάδα ισάγι σιτιρα κε όχι εκσάγι. Το σοβετικο „ντέμπινκ“ (αν ιπίρχε ένα τέτιο ντέμπινκ) μονον κέρδος θα μπορούσε να φέρι στις εργαζόμενες μαζες τις Ελλάδας πυ αγοράζουν σιτάρι κε δεν πυλυν (ι αγροτια στην Ελλάδα ασχολίτε κυρίως στον καπνο κε στι σταφίδα). Κε όμως κε ι αστικι Ελλάδα δεν ιστέρισε στην καμπάνια τυ „Ντεμπινκ“. Απο τις „σοβαρότερες“ ίσαμε τις πιο κσεσκιζμένες ι εφημερίδες τις Ελλάδας ασχο-

λίθικαν με το „ντενπινχ“. Ι „Προία“ π.χ. μια απο τις σοβαρότερες αστικές εφημερίδες γράφι σε άθρο τις τα εκςις:

„Ι ΣΟΒΕΤΙΚΙ ΕΠΙΘΕΣΙ. Τα Σοβετ ανέλαβαν εσχάτος μίαν νέαν επίθεσιν κατα τον χορον τις Εβρόπικς κε τις Αμερικικς: τιν αθρόαν αποστολιν ις αφτας σιτοφορτίον, φορτίον κσιλιάς, άνθρακος, πετρελέον κε άλλον ιδον δια να καταβαραθρόνουν τας τιμας τον ιδον τύτον ις τας διεθνικς αγορας κε να διμιουργουν ικονομικες κρίσις, ί μάλλον να επιτίνουν τιν ιφισταμένιν γενικιν κρίσιν εκ τις πλιθόρας τον αποθεμάτον, τα οπία παραμένουν αδιάθετα. Ι Σοβετικι αφτι επίθεσι ίνε ανάνκι ν'αντιμετοπισθι χορικς αναβολιν κε με σταθερότητα απο όλας ανεκςερέτος τας κυβερνίσις τον χορον πυ εκπροσοπύντε ις τιν Κινονίαν τον Εθνον, δια μίας απο κινυ λαμβανομένης αποφάσεος. Το ότι διάφορι χόρε διατιρουν διπλοματικας κε εμπόρικας ςχέσις με τα Σοβετ δεν θα έπρεπε να θεωριθι ος κόλιμα. Οταν δέχστε κανικς επίθεσι, αμίνετε, απλόςτατα. Κε τα Σοβετ ενεργουν τιν επίθεσιν-τον τάφτιν εναντίον όλον τον μι κομμουνιστικον κρατον“.

Αφυ δε μπορούσαν να φονάκσουν πολι για „ντεμπινχ“ στο σιτάρι, βρίκαν ότι ίνε πιο έκσιπνο να φονάκσουν για τι σταφίδα. Αλλα σταφίδα τα Σοβετ δεν εκςάγουν. Τι σιμδένι όμος; Κατανχέλουν λιπον τα Σοβετ ότι αγοράζουν απτιν

Ελλάδα σταφίδα την οποία εκσάγουν κατόπιν στην Αγγλία με κσεπεζμένες τιμες. Γιατι; Ύτε ο υπουργος τις εθνικισ ικονομίας Βυρλόμες δε μπόρεσε να ὀρι εκσίγισι στην αρχιυλίθια αφτι „ επιυδέα κατιγορία“ κε ανανκάστηκε να διλόσι ὅτι ι πληροφορίες προς τα Σοῦετ αγοράζουν απο την Ελλάδα σταφίδα για να τι μεταπουλουν στην Αγγλία φτινα, δεν ἴνε εσστες.

Το «Ελέφθερο Βίμα» πάλι ὀρίκε αλυ το σοῦετικο „ντέμπινκ“.

Ι σοῦαρι αφτι αστικι επιμερίδα γράφι σε άρθρο-τις στις 8 Οχτόβρι 1930

„ Ο κεκαλιμένος εμπορικος πόλεμος, τον οποίον τα Σοῦετ εκίρικσαν κατα τις Εῦρό-πιδ, ἴχε τις εκδιλόσις τυ κε παρ'ιμιν. Ος μας πληροφορουν εκ Θεσαλονίκις, ις την διεθνη ἐκθεσιν εκσετέθισαν πλίστα γεοργικα εργα-λία, ἀροτρα, ζῦάρνε, μιχανε κλπ. με τιμας πολίσεος, ι οπίες δεν καλίπτυν ὕτε τα ἐκσοδα τις κατασκεθίς-τον. Ίνε προφανες ὅτι σκοπος τον σοῦετ δεν ἴνε να τοποθετίσουν απλος τα βιομιχανικα τον προιόντα ις την Ελλάδα, ὅσον να σιντρίψουν την νεαραν ελινικιν βιομιχα-νίαν κε εκσασφαλίσουν θραδίτερον το μονοπόλιόν-τον παρ'ιμιν. Πος ἴνε δυνατον να προστατεφθι κατα τις σοῦετικις αφτις ενέδρας ι βιομιχα-νία-μας, ἴνε ζίτιμα αφορον αφτιν κε την κιθέρνισιν. Ιμεις τύτο μόνον δινάμεθα να πρά-κσομεν: Να τονίσομεν τον κίνδινον κε να διακίρίκσομεν ὅτι ο ελινικος λαος, ο οπίος τόσας θισίας ιπέστι δια την πρόοδον τις βιο-

μηχανίας-τω, θα επικροτήσει παν μέτρον, τίνον ις τιν προστασίαν αφτις“.

Στιν καμπάνια κατα τις „καταναγκαστικis δουλιас“ στιν ΕΣΣΔ., ι εφimerίδes τις Ελλάδας, τις χόρας όπου τα προσφιγόφυλα τον 8, 10 κε 12 χρονον δουλέδουν στα ταπιτοργία κε τα ιφαντοργία 12 όρες τιν ιμέρα (κε αφτο ινε έργο φιλανθρωπίας, διλόνι ο ισυίτις ιπουργος Βυρλόμης, γιατι αλιότικα τα πεδια αφτα μπορύσαν να τρέχουν μέσα στις δρόμους αφίλαχτα κε θα μπορύσε να τα κόψει κανένα αφτοκίνιτο!), ι εφimerίδes τις μπυρζυαζίας τις χόρας δεν έμιναν πίσο.

«Ότι ις τιν Ροσία», γράφι ι «Προία» τις 14 Φεβρ. 1931, ιπάρχι δουλία πολi σκληρότερι απο τιν εν Λιθερία —περι τις οπίας ομίλιςεν ο Χέντερσον ις τιν Γενέβιν— ινε αναμφιζήτιτον. Τα Σοβετ δια να πλιρόσουν τα ταμία τις προπαγάνδας-τον κε να εκσαρθρόσουν τας Εδρωπαικας αγορας μεταχιρίζοντε χιλιάδες χορικον, εργατον κε δια-νουμένον κατα τον πλέον απάνθρωπον τρόπον—κατα τρόπον κατεσχίνοντα τον πολιτιζμόν-μας».

Κε παρακάτο γράφι:

«Ο εριθρος διχτάτορ ομολόγισεν ότι ι Ροσία ίτο „πενίντα χρόνια πίσο“ απο τα άλλα κράτι κε ότι έπρεπε να τα φθάσι κε να περάσι εντος μιας δεκαετίας—διότι άλλος το κομμουνιστικον καθεστος θα ανατρέπετο. Προς επιτιχίαν τον σοβετικον θλέπσειον χριάζετε ι μεγαλίτερι δυνατι παραγογι. Δια τιν μεγαλίτεριν αφτιν παραγογιν, δια τιν έντασιν τυ Ντέμπινκ, δια τιν επικράτισιν τις εν Μόσχα κλίκας, δια τιν ενίσχισι τον επαναστατικον

κινιμάτον ις το εκσωτερικο χριάζετε ι χρισιμο-
πίιςι όσον το δυνατον περισότερον εργατον. Χριά-
ζετε ι ιπαγογι ενος ολοκληρυ λαυ ις κατανα-
καστικα έργα. Χριάζετε ι δουλία. Τα πολιτιζμένα
έθνι θα μίνυν αδιάφορα ενόπιον τις αρνίσεος
αφτις τον στιχιοδον δικεομάτον τυ ανθρώπου.»

Ο αστικος Τίπος τις Ελλάδας, όπος ο αντιδραστικος
Γαλικος-Ανγκλικος κλπ. Τίπος καλι ανιχτά στιν οργάνοσι
τις στρατιοτικις επέμβασις κατα τον Σοβετ στιν ζίμπτικις
τον γραμον τις αντεπανάστασις, στι γενικι επίθεσι με
ενιέο μέτοπο, όλον τον ιμπεριαλιστον ενάντιον στι χώρα
τυ πραγματοποιι τις τεράστιες προόδουσ τυ Πεντάχρονο
εχεδίου.

ΠΡΑΧΤΙΚΙ ΠΡΟΕΤΙΜΑΣΙΑ ΤΙΣ ΣΤΡΑΤΙΟΤΙΚΙΣ ΕΠΕΜΒΑΣΙΣ ΑΠ' ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΠΛΕΒΡΕΣ

Ι ελινικι μπυρζυαζία ετιμάζι με λισαζμένη μανία,
απ' όλες τις πλεβρες τι νέα αντισοβετικι εκστρατία.
Πραχτικα-τεχνικα κε ιδεολογικα, μέρα κε νίχτα προετι-
μάζετε ι εκστρατία αφτι. Τον περσινο χρόνο (1930)
ι ελινικι κιδέρνισι ζινέχισε ακόμα εντατικότερα τιν προε-
τιμασία τυ νέυ πολέμου.

Στο τέλος τυ 1929 παρανκέλθικαν στα ιταλικα
ναφπιγία „ΑΝΣΑΛΤΟ“ διο αντιτορπιλικα. Τον Ιύλιο
τυ 1930 παρανκέλοντε ακόμα δύο, τυ ίδιω τύπου. Το
καθένα κοστίζει για τις μάζες τον εκμεταλεβομένον
τις Ελλάδας 95 ος 100 εκατομυρια δραχμες
(2.500.000 ρύδλια). Εχτος απ' αφτα παρανκέλθικαν έκσι
ιποδρίχια απο τα οπία το Σεπτέμβρι τυ 1930 παρελίφθι

το πέμτο, „Γλάβκος“ κε έγινε δεχτο στα „Ελινικά Ιδατα“, μα θριαμβεφτικες σοβινιστικες εκδιλόσεις απο τι μπουρζουαζία. Δίπλα απο το ναφτικο στόλο ενισχίετε εντατικά ο εναέριος στόλος. Παρανκελθηκαν διο ομάδες ιδροπλάνον κε αεροπλάνον με τιν πιο δυνατι σίντομι παράδοσι-τους σтин ελινικι κιβέρνισι. Στις αρχες Μαρτίου (1931) ι κιβέρνισι σίζιτα τι πρότασι το Γενικυ Επιτελίυ το Ναφτικυ για παρανκελία 4 ακόμη αντιτορπιλικον, διο υποβριχίον κε διο τυλάχιστον τορπιλακάτον.

Μέσα στο 1930 οργανόθηκαν τα μεγαλύτερα ναφτικά κε στρατιοτικά γυμνάσια κςιρας, ίστερα απο το σταμάτιμα τυ πολέμου, μετα το 1922. Οργανόθηκαν στρατιοτικες πορίες έκσι ιμερον με στερίσεις ενος στρατυ πυ κατα τον πόλεμο δεν εφοδιάζετε καλα απο τα „μετόπισθεν“. Ολος ο αστικός τίπος εχερέτισε ενθουσιαζμένα τα γυμνάσια αφτα πυ „σινιθίζυν τυς ακσιοματικυς κε τυς άνδρας ις τας πραγματικας δυσκολίας πολεμικον επιχιρίσεων“, τα γυμνάσια αφτα πυ «ενκίζυν, όπως έγγραφε το «Ελ. Βίμα», τα όρια τυ πραγματικυ πολέμου».

Τον Ιύλιο τυ 1930 ίστερα απο απόφασι τυ Γενικυ επιτελίυ Στρατυ αποφασίζιτικε ι κατασκευί μεγάλις στρατιοτικις σιδεροδρομικις γραμις απο τιν Καλαμπακια, μέχρι το Σόροβιτς, απο τι Θεσαλία διλαδι μέχρι τα σίνορα τις Ελλάδας προς Βορα, γραμι με πλάτος όσο το πλάτος τον Εβροπαιικον γραμον για να μπορυν τα φορτομένα με πυρομαχικα κε στρατο τρένα να σινεχίζυν μέσο Μεσε-βρόπισ κε Πολονιας το δρόμο προς τα σοβετικα σίνορα.

Ι Ελλάδα κςοδέδι το χρόνο 20⁰/₀ τυ κρατικυ προιπολογιζμυ για τις πολεμικες προπαρασκευες, για τα ιπυργία στρατιοτικον κε ναφτικον. Το 1930 διέθεσε για

το ιπουργίο στρατιοτικον 1.237.000.000, δραχμές (3.340.000 ανηλικες λίρες) κε για το ιπουργίο τον Ναφτικον άλα 466.000.000 δρ, (1.260.000 ανηλ. λίρες). Το 1931 λογαριάζει μια άφκισι τον εκσοδον τον διο αφτον ιπουργίον κατά 400.000.000 δραχμες. Δίπλα στα κοντίλια αφτα ιπάρχυν φυσικα κε εκατοντάδες άλες εκατομύριον πυ διατίθεντε για τις πολεμικες προπαρασκευες απο άλα ιπουργία, πυ φιγυράρυν ος κοντίλια προοριζμένα για τυς πιο ιρινικυς κε εκπολιτιστικυς σκοπυς.

Ι στρατικοπίιςι τις νεολέας ίνε απο τα πιο σπυδέα σιμία τυ προγράματος το Βενιζέλυ. Το πρόδλιμα αφτο το έβαλε με τον πιο οκσι κε με τον πιο άμεσο τρόπο ο Βενιζέλος. Τον αθλιτιζμο τον οργάνωσε σε μια ενέα κρατικι οργάνοσι σ'όλι τι, Ελλάδα ος τμήμα τυ ιπουργίυ τις Πεδιάς, ανέθεσε τι Διέφθισί-τυ σε στρατιοτικυς τυ Γεν. Επιτελίυ, έμπασε στα σχολια ιποχρεοτικα στρατιοτικα μαθήματα κλπ-κλπ.

Μέσα στο στρατο κε έκσο απ'αφτον ι τρομοκρατία ολοένα κε δυναμόνι. Με την τρομοκρατία, με το φασιζμο, ο Βενιζέλος ελπιζι να τσακίσι κάθε αντίστασι τον μαζον ενάντια στην προπαρασκευι σίμερα κε τι διεκσαγογι άδριο τυ κενύργιυ μακελιω. Το ιδιόνιμο στελνι στις φιλακες κε τα κσερονίσια εκατοντάδες αγωνιστες τον μαζον. Για απλι διανομι προκιρίκσεον ί για οργάνοσι μιας διαδίλοσις, τα δικαστίρια τυ Βενιζέλυ καταδικάζυν σε διο, σε τρία κε τέσερα χρόνια φιλακι μέλι τυ Κομ. Κόματος κε τις Κομυνιστικις Νεολέας. Στο 1930 ενκενιάσθηκε για τυς κομυνιστες το „Ιτζεδιν“, ι μεσεονικες αφτες φιλακες τις Κρίτις πυ στα μπυτρώμια-τις μέσα μπένι το νερο τις θάλασας ίκοσι πόντυς.

Μέσα στο στρατο η τρομοκρατία έχει ξεπεράσει κάθε όριο γνωστο ίσαμε τώρα. Έφτασε στο σημείο να προκρίνει την κατάδοσι τον φαντάρων κομμunistων όπως τον λιστον, με την αμύδι ολοκλήρον μινον άδίας στις καταδότες, που ίνε το πιο ακριβο πράμα στο στρατο. Το Σεπτέμβριο του 1930 καταδικάστικαν για πρότι φορά κομμunistes στρατιότες σε θάνατο γιατί αντιστάθικαν ενάντια στις τιρανίες που υποφέρουν στην ελληνική Σιβηρία, στο Καλπάκι, η εκσώριστη εκη κομμunistes φαντάρι.

Ο „ΡΙζοσπάστις“, η καθημερινή εφημερίδα του Κομμunistικου Κόματος, όχι μια φορά δημοσίεπσε εμπιστεφτικες μιστικες ενκίχλιες του Γεν. Επιτελίου του Στρατου που διαλαλουν με το περιεχόμενό-τους την πιο πιρετόδι πραχτική προετιμασία του πολέμου. Τέτιες ενκίχλιες ίνε π.χ. αφτες που έδιναν λεπτομεριακες οδηγίες για τον τρόπο τις οργάνωσης κεραβνοδόλα τις επιστράτέφεις στα επαρχιακά κέντρα, η εκίνες, που σινιστύσαν την άμεση καταμέτριση τον διαθέσιμον ικιμάτον, στάβλον, ζόον κ.λ.π. που μπορούσαν να επιταχθουν στη Μακεδονία και Θράκη με την κίριχη πολέμου.

Η τεχνική προετιμασία του άδριανου πολέμου έφτασε μέχρι του σημίου να ψιφίζοντε απο τι Βυλι τις μπουρζουαζίας νόμι για άμεση επισκεδι τον κάρων στην Ελλάδα και ιδιέτερα στη Μακεδονία και Θράκη, για το άλαγμα διλαδι τον τροχόν-τους με φαρδότερους και γερότερους τροχους, κατάλιλος για τι μεταφορα πιρομαχικον κ.λ.π. Το μέτρο αφτο επιθάλετε με τέτια θία στη φτοχη αγροτια, που πολες φορές οργανόθικαν σιλαλιτίρια αγροτον και μέσα στα έτίματα του ψιφίζματός-τους πρότο έτιμά ίταν η ακίροση τις διαταγης για „επισκεδι τον κάρων“.

Ι ΚΑΤΑΠΙΕΖΟΜΕΝΙ ΤΙΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΘΑ ΚΣΕΠΛΙΝΟΥΝ ΤΟ ΣΤΙΓΜΑ ΤΥ 1919!

Ι ελινικι μπουρζουαζία ετιμαζι μαζι με όλον τον καπιταλιστικο κόσμo τι νέα ιμπεριαλιστικι στρατιοτικι επέμβαςι κατα τον Σοβετ. Ι ελινικι μπουρζουαζία θα δοκιμάσι ακόμα μια φορα να στέλνι τις μάζες τον καταπιεζομένον στιν Ύκρανία κε στον Κάδκασο για να φέρι έτσι τιν „τάκσι κε τιν εδδερμονία τις εσωτερικις ιρίνις στι Ροσία» κε για να «εκσοφλίσι το παλιο χρέος προς τι δινατι κε φιλελέφθερι Ροσία τις Εκατερίνις τις Μεγάλις“.

Αφτι τι φορα όμως ι μάζες τον εργαζόμενον θα μιλίσουν αλιότικα. Ιδι απο τόρα ι φαντάρι κε ι νάφτες το πολεμικυ ναφτικυ στιν Ελλάδα διακιρίσουν παρ'όλι τιν τρομοκρατία πυ ετιμάζετε ότι „Θα κάνυν το καθίκο-τυς“ ότι θα „κσεπλίνυν το στίγμα τις Ύκρανίας“ το στίγμα τυ 1919. Ι νεολέα τις Ελλάδας, ι νεολέα τις στρατόνας κε το πολεμικυ καραβιυ πρότι απ'όλως, με τα τιποτένια ικοςαραχιά ($1\frac{1}{2}$ καπικι) πυ πέρνι τιν ιμέρα για μιστο έστιλε δόρο στο Σοβετικο στρατο ένα πολιδόλο για τιν άμυνα τον καταχτίσειον τυ Οχτόδρι ενάντια στους λισαζμένους ιμπεριαλιστες. Ι μάζες τον εργαζομένον τις Ελλάδας, στι νέα αντισοβετικι εκστρατία θα κάνυν το χρέος-τυς, θα ιπερασπίσουν τα Σοβετ ενάντια στιν αντεπαναστατικι ιμπεριαλιστικι επέμβαςι.

Ι Έλινες εργάτες τις Σοβετικις Ένωσις κ'ι πλατιες εργαζόμενες μάζες τις αγροτιας, μπροστα στιν απιλι τις νέας επέμβαςις τον ιμπεριαλιστον πρέπει να σφίχουν

πιο στενά τις γραμμές τον υτάρνικον και τον πριγκιπάρην
και κάτω απο την καθοδίζει το Κόμματος τον Μπολσε-
βίκον να βαδίζουν αποφασιστικά στην εκτέλεσι του Πεν-
τάχρονου Σχεδίου σε 4 χρόνια και στις αποφασιστικούς
κλάδους σε 3 χρόνια, στο δινάμομα τις αμυντικές ικανότητες
τις Ε.Σ.Σ.Δ.

Ι ελεφθερομένες απο το ζιγο τον καπιταλιστον
και τον τσιφλικάδον μάζες τον ελίνον τις Σοβιετικές
Ένωσις ας βοιθίζουν είχρονα τις καταπιεζόμενες μάζες
τις Ελλάδας και το επαναστατικό κίνημά-τους, ιθικά και ιλικά.

Ας βαδίζουν πίο μαχιτικά απο το δρομο, απο τη
Γενική Γραμμή που οδίζει στο νικηφόρο χτίσιμο του Σοσι-
αλισμου στην Ε.Σ.Σ.Δ. και στη νίκη τις επανάστασις
ς'όλο τον Κόζμο.

ТІМІ 8 КОП.

42865/11

ЦЕНА 8 КОП.